

Wymagania edukacyjne. Język polski. Klasa 2. Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Szarymi aplami oznaczono propozycje z listy lektur uzupełniających – podstawa programowa zobowiązuje nauczycieli do omówienia w każdej klasie dwóch utworów z tej listy w całości lub we fragmentach. Nauczyciel może zatem wybrać, które spośród proponowanych lektur omówi ze swoimi uczniami.

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
ROMANTYZM							
1.	Romantyzm, czyli inna nowoczesność	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Romantyzm, czyli inna nowoczesność</i> Alina Witkowska, <i>Wielkie stulecie Polaków</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – dostrzega główną myśl tekstu – wie, że tekst należy do literatury naukowej	– wyodrębnia części kompozycyjne tekstu – formułuje temat tekstu – wskazuje różnice między literaturą piękną i naukową	– odtwarza tok myślenia autorki – wyodrębnia argumenty autorki – formułuje konkluzje wynikające z tekstu – wskazuje powody, dla których tekst zaliczany jest do literatury naukowej	– ustosunkowuje się do poglądów zawartych w tekście – prezentuje własne stanowisko – wyjaśnia, czym cechuje się tekst naukowy, podaje jego przykłady	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst naukowy – uwzględnia kontekst historyczny – ustosunkowuje się do poglądów autorki – ocenia przedstawione przez nią argumenty

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
2.	Poezja romantyczna wobec klasycznej	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Poezja romantyczna wobec klasycznej</i> August Wilhelm Schlegel, <i>Wykłady o literaturze pięknej i sztuce</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – objaśnia nieznanne słownictwo – wie, że tekst jest wykładem	– dzieli tekst na części kompozycyjne – wskazuje źródła poezji romantycznej – wie, dlaczego tekst zaliczany jest do wykładu jako gatunku	– odtwarza własnymi słowami tok wywodu autora – odtwarza tezy – wskazuje przykład faktu i opinii	– porządkuje tezy autora – przedstawia przytoczone w tekście argumenty – uzupełnia wywód autora własnymi przykładami – oddziela fakty od opinii	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu – przedstawia własne stanowisko wobec omawianych kwestii – przywołuje kontekst kulturowy
3.	Wielkość i wolność w romantyzmie	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Wielkość i wolność w romantyzmie</i> Georg Wilhelm Hegel,	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa temat wykładu – zna pojęcie historiozofia	– wyodrębnia etapy w rozwoju myślenia o wolności – wyjaśnia, czym zajmuje się historiozofia	– odtwarza poglądy Hegla na temat świadomości wolności i roli jednostki w biegu dziejów	– ustosunkowuje się do poglądów Hegla na temat biegu dziejów – prezentuje własne stanowisko na ten temat	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu – ustosunkowuje się do zawartych w nim tez – ocenia argumenty – prezentuje własne stanowisko

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
		<i>Wykłady z filozofii dziejów</i>						
4.	Nowe tematy w poezji europejskiej	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Nowe tematy w poezji europejskiej</i> William Wordsworth, <i>Żonkile, ***</i> [<i>Filarze Stonehenge!</i>] Samuel Taylor Coleridge, <i>Kościuszko</i>	– wie, że autorzy to tak zwani poeci jezior – określa sytuacje liryczne przedstawione w utworach – charakteryzuje osobę mówiącą – podaje przykłady wybranych środków językowych	– wyjaśnia, na czym polega specyfika twórczości poetów jezior – ustala tematykę i problematykę wierszy – określa relacje między osobą mówiącą a odbiorcą wypowiedzi – omawia warstwę językową wierszy – wskazuje symbol i alegorię	– uogólnia spostrzeżenia na temat twórczości poetów jezior – wyjaśnia znaczenia symboli i metafor – określa funkcję ważnych dla wymowy utworów środków językowych	– ustala, na czym polega nowatorstwo poetów jezior w stosunku do poezji klasycznej – analizuje warstwę symboliczną i alegoryczną utworów – analizuje funkcjonalnie warstwę językową utworów – wskazuje znaczenia naddane utworów	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich nowatorstwa obrazowego, znaczeniowego i językowego	
5.	Nawiązania do twórczości poetów jezior	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Nawiązania do twórczości poetów jezior</i>	– określa tematykę utworów – dostrzega motyw wędrówki	– określa tematykę i problematykę utworów – wyjaśnia funkcję motywu wędrówki	– omawia wizje świata przedstawione w utworach	– porównuje wizje świata przedstawione w utworach	– samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory, biorąc pod uwagę wpisane w	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Walt Whitman, <i>Wierzę, że żdźbło trawy nie mniej znaczy...</i> Bob Dylan, <i>Odpowiedź zna wiatr</i>	– wskazuje fragmenty prezentujące postawy człowieka wobec świata – wskazuje i nazywa podstawowe środki językowe – tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną	– omawia postawy wobec świata przedstawione w utworach – omawia warstwę językową utworów – tworzy wypowiedź argumentacyjną	– wyjaśnia znaczenie motywu wędrowni w utworach – dostrzega nawiązania kulturowe – tworzy krótką interpretację porównawczą	– interpretuje symbolikę motywu wędrowni – omawia nawiązania kulturowe – tworzy interpretację porównawczą	nie postawy wobec świata – porównuje utwory w wypowiedzi krytycznej
6.	Tajemniczy buntownik – <i>Giaur</i> Byrona	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Tajemniczy buntownik – „Giaur”</i> Byrona George Byron, <i>Giaur</i>	– zna najważniejsze wydarzenia fabuły utworu – przedstawia głównego bohatera – zna pojęcie <i>bohater bajroniczny</i> – podaje przykłady elementów orientalnych	– odtwarza chronologicznie przebieg fabuły – przedstawia motywy postępowania głównego bohatera – nazywa wartości bohatera bajronicznego – wskazuje elementy orientalne	– omawia konstrukcję fabuły utworu – komentuje motywy postępowania bohatera – charakteryzuje bohatera bajronicznego – omawia rolę orientu w świecie przedstawionym	– wyjaśnia, na czym polega nietypowość fabuły utworu – ocenia motywy postępowania bohatera – wyjaśnia, dlaczego <i>Giaur</i> jest bohaterem bajronicznym – omawia rolę egzotyizmu w utworze – prezentuje w dyskusji własne	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, bierze pod uwagę romantyczne cechy przedstawionego w nim świata i poglądy moralne – przygotowuje katalog wystawy multimedialnej
7.	<i>Giaur</i> jako powieść poetycka	wprowadzenie do lekcji 7. <i>„Giaur” jako</i>	– uważnie śledzi dyskusję				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<p><i>powieść poetycka</i></p> <p>George Byron, <i>Giaur</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje ekspozycję na wystawę multimedialną – zna podstawowe cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego 	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w dyskusji – bierze udział w przygotowaniu wystawy multimedialnej – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm powieści poetyckiej 	<ul style="list-style-type: none"> utworu, bierze czynny udział w dyskusji – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu wystawy multimedialnej – omawia powieść poetycką jako gatunek literacki 	<ul style="list-style-type: none"> stanowisko, popiera je argumentami – przygotowuje koncepcję wystawy multimedialnej – komentuje, dlaczego <i>Giaur</i> jest powieścią poetycką 	
8.	Młodość – czas samopoznania	<p>wprowadzenie do lekcji 8. <i>Młodość – czas samopoznania</i></p> <p>Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje – wstępnie omawia relacje bohatera ze światem – opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty – wymienia przykłady kontaktu bohatera z naturą 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy postawy werteryckiej – podaje przejawy indywidualizmu Wertera – omawia stosunek bohatera do świata – omawia relacje między Lottą a Werterem 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie postawy werteryckiej w dobie romantyzmu – wyjaśnia, na czym polegał indywidualizm Wertera – wyjaśnia, na czym polegał stosunek bohatera do świata 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia wpływ światopoglądu romantycznego na kształtowanie się postawy werteryckiej – ocenia indywidualizm Wertera – ocenia stosunek bohatera do świata – wyjaśnia istotę miłości romantycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje – wstępnie omawia relacje bohatera ze światem – opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty – wymienia przykłady kontaktu bohatera z naturą

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
9.	Miłość w <i>Cierpieniach młodego Wertera</i>	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Miłość w „Cierpieniach młodego Wertera”</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>	– wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną – tworzy krótki opis krajobrazu – bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	– omawia przykłady kontaktu bohatera z naturą – wyjaśnia, na czym polega powieść epistolarna – podaje przykłady synkretyzmu rodzajowego – tworzy opis krajobrazu – bierze czynny i aktywny udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	– wyjaśnia, dlaczego miłość Wertera do Lotty można nazwać uczuciem romantycznym – obrazuje przykładami ewolucję postawy bohatera wobec natury – udowadnia, że utwór to powieść epistolarna – tworzy oryginalny opis krajobrazu – współpracuje czynnie z grupą w działaniach projektowych, których celem jest stworzenie planu wyprawy	– omawia ewolucję postawy Wertera wobec natury – wyjaśnia, jaki wpływ ma wybór przez autora powieści epistolarniej dla wyrażenia idei epoki – tworzy rozbudowany opis krajobrazu wewnętrznego – opracowuje koncepcyjnie plan wyprawy przyrodniczo-literackiej	– wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną – tworzy krótki opis krajobrazu – bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej
10.	Romantyczna wizja natury	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Romantyczna wizja natury</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>młodego Wertera</i>			przyrodniczo-literackiej		
11.	Powieść w listach	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Powieść w listach</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>					
12.	<i>Faust</i> – dramat o klęsce rozumu	wprowadzenie do lekcji 12. „ <i>Faust</i> ” – <i>dramat o klęsce rozumu</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Faust</i>	– wie, że utwór jest dramatem – przedstawia Fausta – podaje przykłady z tekstu pokazujące, czym dla Fausta było pełne poznanie świata – podaje przykłady z tekstu pokazujące	– odróżnia dramat od liryki i epiki – charakteryzuje Fausta – wyjaśnia, jak bohater chciał poznawać świat – omawia relacje między Faustem a Małgorzatą	– przypomina cechy rodzajowe dramatu – wyjaśnia motywy postępowania Fausta – omawia drogę życiową Fausta – wyjaśnia, na czym polegał dramat Małgorzaty	– uzasadnia, że <i>Faust</i> jest dramatem – ocenia postępowanie Fausta – wyjaśnia, jakie granice przekracza bohater – ocenia relacje Fausta z Małgorzatą	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty utworu ze szczególnym uwzględnieniem wpisanej w niego postawy światopoglądowej – podaje przykłady utworów, w których

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
13.	Cierpienie kobiety w <i>Fauście</i>	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Cierpienie kobiety w „Fauście”</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Faust</i>	relacje Fausta z Małgorzatą – zna termin <i>postawa faustyczna</i>	– wie, na czym polega postawa faustyczna	– wyjaśnia, na czym polega postawa faustyczna	– wyjaśnia, kto i dlaczego prezentuje w utworze postawę faustyczną	występuje motyw faustyczny
14.	„Stare” i „nowe” w <i>Odzie do młodości</i>	wprowadzenie do lekcji 14. <i>„Stare” i „nowe” w „Odzie do młodości”</i> Adam Mickiewicz, <i>Oda do młodości</i>	– dostrzega przedstawiony w utworze kontrast młodości i starości – wie, co to jest alegoria – cytuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni – dostrzega nawiązania mitologiczne	– wskazuje cechy i właściwości przypisywane młodości – wskazuje wersy zawierające alegorię – omawia własnymi słowami fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni – przypomina wiadomości na temat postaci i	– omawia kontrast młodości i starości pokazany w wierszu – wyjaśnia znaczenia alegorii – komentuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni – omawia rolę na wiązań mitologicznych	– wyjaśnia, w jakim celu została zestawiona młodość i starość – omawia funkcję alegorii w powiązaniu z innymi zastosowanymi środkami poetyckimi – wartościuje elementy związane z przestrzenią	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, ze szczególnym uwzględnieniem jego cech klasycystycznych i romantycznych – tworzy wyczerpującą wypowiedź argumentacyjną z uporządkowanymi argumentami i kontrargumentami na temat postaw i

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– tworzy krótką wypowiedź, w której przedstawia własne stanowisko wobec postaw i wartości związanych z młodością	wydarzeń mitologicznych, do których nawiązuje tekst – tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	– tworzy wypowiedź argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	– interpretuje nawiązania mitologiczne w kontekście problematyki utworu – tworzy wypowiedź argumentacyjną z wyrażeniem postawioną tezę i uporządkowanymi argumentami na temat postaw i wartości związanych z młodością	wartości związanych z młodością
15.	Oda – dialog z tradycją	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Oda – dialog z tradycją</i> Friedrich Schiller, <i>Do Radości</i>	– zna odę jako nazwę gatunku lirycznego – zna podstawowe założenia klasycyzmu – cytuje wersy, odzwierciedlające nastrój utworu – wstępnie formułuje przesłanie utworu	– łączy odę jako gatunek z antykiem – omawia założenia klasycyzmu – omawia nastrój utworu – formułuje główne przesłanie utworu	– omawia cechy ody jako gatunku lirycznego – wskazuje w utworze cechy klasycystyczne – wskazuje środki językowe budujące nastrój	– wyjaśnia, dlaczego utwór Schillera jest odą – wyjaśnia, w czym przejawia się klasycyzm utworu – wyjaśnia z czego wynika nastrój utworu	– samodzielnie dokonuje interpretacji porównawczej <i>Ody...</i> Mickiewicza i <i>Ody...</i> Schillera ze szczególnym uwzględnieniem stylistyki i wymowy obu dzieł

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>postawa altruistyczna</i> – wie, że można łączyć <i>Odę... Schillera</i> i <i>Odę... Mickiewicza</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega postawa altruistyczna – dostrzega wspólne elementy utworu Schillera i Mickiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> – ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu – wyjaśnia, gdzie w utworze jest mowa o postawie altruistycznej – omawia podobieństwa tekstów Schillera i Mickiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> – ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu z perspektywy współczesnego czytelnika – stawia tezę i ją uzasadnia, czy we współczesnym świecie możliwa jest postawa altruistyczna – interpretuje wspólne obszary tekstów Schillera i Mickiewicza 	
16.	Manifest polskiego romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Manifest polskiego romantyzmu</i> Adam Mickiewicz,	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza własnymi słowami bieg wydarzeń – dostrzega różnice światopoglądowe prezentowane w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – porządkuje elementy świata przedstawionego – nazywa trzy rodzaje światopoglądu zaprezentowanego w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposób prezentacji świata przedstawionego – omawia trzy rodzaje światopoglądu prezentowane w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposób prezentacji świata przedstawionego z punktu widzenia poetyki romantyzmu – nazywa i porównuje ze sobą trzy rodzaje 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje balladę jako manifest romantyzmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Romantyczność</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia konwencje realistyczną i fantastyczną – wie, że utwór jest balladą – zna pojęcie <i>synkretyzm rodzajowy</i> – wie jaka była geneza <i>Romantyczności</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne – omawia cechy ballady – wskazuje cechy liryki, epiki i dramatu w utworze – wie, że <i>Romantyczność</i> to manifest programowy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródła irracjonalizmu – wyjaśnia, dlaczego utwór jest balladą – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm rodzajowy – wyjaśnia, dlaczego <i>Romantyczność</i> jest manifestem programowym 	<ul style="list-style-type: none"> światopoglądu zaprezentowane w utworze – omawia funkcję elementów fantastycznych i irracjonalnych – udowadnia, że <i>Romantyczność</i> jest balladą – udowadnia, że <i>Romantyczność</i> to utwór synkretyczny rodzajowo – interpretuje <i>Romantyczność</i> jako manifest programowy romantyzmu 	
17.	Romantyczna wrażliwość w czasach wojny	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Romantyczna wrażliwość</i>	– odtwarza własnymi słowami sytuację liryczną przedstawioną w wierszu	– odtwarza sytuację liryczną zobrazowaną w wierszu	– komentuje składniki sytuacji lirycznej zobrazowanej w utworze	– wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem aluzji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<p>w czasach wojny</p> <p>Władysław Broniewski, <i>Ballady i romanse</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – cytuje wersy zawierające aluzje literackie i biblijne – dostrzega elementy symboliczne – podaje kilka przykładów prozaizmów 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje aluzje literackie i nawiązania do Biblii – wskazuje elementy symboliczne – wskazuje prozaizmy – omawia postawy bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje aluzje literackie i biblijne – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – omawia znaczenie prozaizmów w języku utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcje aluzji literackich i biblijnych – interpretuje funkcje elementów symbolicznych – omawia funkcje prozaizmów i ich znaczenie dla kreacji świata – ocenia postawy bohaterów 	<p>literackich i wymowy moralnej</p>
		<p>Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Romantyczność</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – zbiera informacje dotyczące osoby mówiącej – określa odbiorcę – opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej – określa problematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia psychikę i emocje osoby mówiącej – określa jej relacje z odbiorcą – odtwarza sytuację liryczną – rozpoznaje przesłanie utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia życie wewnętrzne osoby mówiącej – ustala, jak buduje relacje z odbiorcą – omawia realia sytuacji lirycznej – formułuje przesłanie utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposób widzenia świata przez osobę mówiącą – ocenia jej relacje z odbiorcą – omawia realia sytuacji lirycznej z uwzględnieniem kontekstu historycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do romantycznej metafizyki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
							– omawia przesłanie utworu	
18.	Natura i historia w balladzie Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Natura i historia w balladzie Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Świtezia</i>	– przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego – wie, czym jest legenda, zna pojęcie <i>historyzm</i> – dostrzega dwa porządki narracyjne – przypomina, jakiego wyboru i dlaczego dokonały córki i żony wojsk Tuhana – wymienia elementy natury przedstawione w balladzie – we wskazanej, prostej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	– wyjaśnia, dlaczego tekst reprezentuje balladę jako gatunek – definiuje legendę – wyjaśnia, czym jest <i>historyzm</i> – przypisuje elementy świata przedstawionego dwóm porządkom narracyjnym – przedstawia racje, między którymi córki i żony wojsk Tuhana musiały dokonać wyboru – omawia związki świata natury i świata ludzi w utworze	– wskazuje cechy ballady w <i>Świtezii</i> – wyjaśnia, czym różni się legenda od baśni – wskazuje elementy historyczne w utworze – porządkuje elementy świata przedstawionego w dwóch ciągach narracyjnych – ocenia wybór bohaterki ballady – wyjaśnia rolę natury w utworze – w ciekawej i oryginalnej formie prezentuje legendę	– uzasadnia, dlaczego utwór jest balladą – wskazuje elementy legendarne w utworze – wyjaśnia, jak <i>historyzm</i> wpływa na interpretację utworu – określa relacje między dwoma światami ballady – wyjaśnia, na czym polega <i>tragizm</i> wyboru, którego musiały dokonać bohaterki ballady – omawia wpływ natury na interpretację utworu – w świadomości i funkcjonalnie	– samodzielnie analizuje i interpretuje balladę ze szczególnym uwzględnieniem <i>historyzmu</i> , roli natury w świecie przedstawionym – w oryginalny sposób, w atrakcyjnej i dopracowanej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
				– w dowolnej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	związaną ze swoim regionem	wybranej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	
19.	Ludowy kodeks moralny	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Ludowy kodeks moralny</i> Adam Mickiewicz, <i>Lilije</i>	– przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego – rozpoznaje konwencję fantastyczną – opowiada własnymi słowami, jak doszło do zbrodni opisanej w utworze – podaje przykłady prozaizmów – ma świadomość związków przynajmniej dwóch ballad Mickiewicza	– wyjaśnia, dlaczego tekst jest balladą – rozróżnia konwencję realistyczną i fantastyczną – wyjaśnia, kto i w jaki sposób wymierza karę bohaterce – wskazuje, kto posługuje się prozaizmami – zestawia dwie ballady Mickiewicza	– wskazuje cechy ballady w <i>Świtezii</i> – wymienia elementy fantastyczne i realistyczne w utworze – ustala, kto i dlaczego ponosi karę w utworze – wyjaśnia, co wnoszą do tekstu zastosowane w nim prozaizmy – w pracy pisemnej porównuje dwie ballady Mickiewicza	– uzasadnia twierdzenie, że utwór jest balladą – omawia funkcję konwencji fantastycznej w utworze – interpretuje problem winy i kary przedstawiony w balladzie – omawia rolę prozaizmów w języku utworu – pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do ludowego pojęcia sprawiedliwości – pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza ze szczególnym odniesieniem do światopoglądu i poetyki romantyzmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
20.	Nawiązania do ballad Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Nawiązania do ballad Mickiewicza</i> Bolesław Leśmian, <i>Gad</i>	– rozpoznaje elementy świata przedstawionego – wskazuje elementy fantastyczne – wymienia elementy natury w utworze – rozróżnia miłość i namiętność – przypomina, co to jest symbol	– porządkuje elementy świata przedstawionego – wie, co to jest metafizyka – omawia elementy natury w utworze – wskazuje elementy związane z miłością i namiętnością – wskazuje elementy symboliczne	– odtwarza własnymi słowami przebieg fabuły i jej okoliczności – określa znaczenie elementów fantastycznych – określa funkcję natury w utworze – omawia relację między miłością a namiętnością – wyjaśnia znaczenie symboli	– komentuje elementy świata przedstawionego z punktu widzenia gatunku utworu – omawia warstwę metafizyczną utworu – interpretuje znaczenia związane z naturą – ustala, co jest oznaką miłości, a co namiętności w utworze – interpretuje warstwę symboliczną utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem warstwy metafizycznej i symboliki
		Julian Tuwim, <i>Śmierć</i>	– wymienia składniki sytuacji lirycznej w wierszu – zbiera informacje o bohaterach	– opowiada o sytuacji lirycznej przedstawionej w utworze – przedstawia bohaterów wiersza	– dostrzega symbolikę sytuacji lirycznej – omawia relacje łączące bohaterów	– omawia symbolikę sytuacji lirycznej – komentuje relacje łączące bohaterów – omawia funkcje środków poetyckich	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– cytuje fragmenty ujawniające nastrój wiersza	– omawia nastrój wiersza	– wskazuje i nazywa środki językowe budujące nastrój utworu	wykorzystane do budowy nastroju wiersza	
21.	Kryptologia w <i>Złotym żuku</i> Poeo	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Kryptologia w „Złotym żuku” Poeo</i> Edgar Allan Poe, <i>Złoty żuk</i>	– ustala, co było punktem wyjścia rozumowania bohatera – przypomina, co to jest symbol – zna pojęcie <i>czarny humor</i>	– ustala, z jakich przesłanek bohater wysnuł swoje wnioski – wskazuje elementy symboliczne w tekście – wyjaśnia, na czym polega czarny humor – opowiada krótko przebieg akcji własnymi słowami	– odtwarza kolejne etapy deszyfracji tekstu na pergaminie – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – wskazuje w opowiadaniu elementy czarnego humoru – wskazuje kolejne etapy akcji	– odtwarza całą drogę myślową bohatera deszyfrującego tekst – wyjaśnia symbolikę tekstu – określa funkcję czarnego humoru w opowiadaniu – ustala ważne dla akcji wydarzenia, uzasadnia, dlaczego są istotne	– samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji
22.	Elementy thrillera w <i>Złotym żuku</i>	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Elementy thrillera w „Złotym żuku”</i> Edgar Allan Poe, <i>Złoty żuk</i>	– wskazuje najważniejsze wydarzenia akcji				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
23.	Wampiry w literaturze	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Wampiry w literaturze</i> Edgar Allan Poe, <i>Berenika</i>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje z własnego doświadczenia sytuacje wywołujące grozę – opowiada przebieg wybranych wydarzeń opowiadania – wymienia znaczące w opowiadaniu rekwizyty – wymienia elementy przestrzeni zaprezentowane w opowiadaniu – przypomina rodzaje narracji 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy wywołujące grozę – odtwarza własnymi słowami przebieg akcji – omawia znaczące rekwizyty – omawia sposób opisu przestrzeni – ustala rodzaj narracji w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – określa relacje elementów grozy z pozostałymi składnikami opowiadania – omawia konstrukcję akcji opowiadania – ustala związek znaczących rekwizytów z poszczególnymi etapami akcji – ustala symboliczne znaczenie przestrzeni – charakteryzuje narratora 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje elementów wywołujących grozę – wskazuje momenty najwyższego napięcia i tajemnicy – ustala znaczenia związane z ważnymi rekwizytami – omawia wpływ przestrzeni na znaczenia tekstu – ustala, jakie znaczenie ma narracja pierwszoosobowa dla budowania atmosfery opowiadania 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanej przez autora konwencji
24.	Romantyczny wampiryzm – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Romantyczny wampiryzm – współcześnie</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>literatura fantasy</i> – potrafi wymienić jej przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia cechy literatury fantasy – wskazuje elementy realistyczne i 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego opowiadanie należy do literatury fantasy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z czego może wynikać fenomen popularności literatury fantasy 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Stefan Darda, <i>Słoneczna Dolina</i>	– rozróżnia konwencje realistyczną i fantastyczną – dostrzega motywy światopoglądu romantycznego w utworze	fantastyczne w utworze – omawia motywy romantycznego światopoglądu w opowiadaniu	– omawia świat stworzony z elementów realistycznych i fantastycznych – komentuje funkcje odwołania do elementów światopoglądu romantycznego	– określa relacje między elementami realistycznymi i fantastycznymi – ustala, jak odwołania do romantycznego światopoglądu wpływają na interpretację opowiadania	uwzględnieniem konwencji utworu
25.	Antynomie miłości romantycznej	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Antynomie miłości romantycznej</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część IV	– dostrzega w utworze motyw miłości – wstępnie analizuje formę wypowiedzi bohatera, ma świadomość ambiwalencji wypowiedzi bohatera – wie, że bohater reprezentuje typ romantycznego kochanka	– ustala, na podstawie których cytatów można rozpoznać motyw miłości – wskazuje i nazywa środki poetyckie typowe dla wypowiedzi bohatera, cytuje fragmenty, obrazujące	– rozpoznaje specyfikę miłości romantycznej – ocenia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych, ustala, czego dotyczy ambiwalencja bohatera – ustala, dlaczego bohatera można	– wyjaśnia, na czym polega specyfika miłości romantycznej – wskazuje sposób budowania patosu i emocjonalizmu wypowiedzi, ustala, z czego wynika ambiwalencja w wypowiedzi bohatera – zestawia bohatera z innymi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem świadomości romantycznej i poetyki tego okresu w kulturze

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– nazywa emocje bohatera – odtwarza portret psychologiczny kochanki	ambiwalencje wypowiedzi bohatera – wyjaśnia, czym cechuje się romantyczny kochanek – omawia emocje bohatera, wyjaśnia, co bohater zarzuca kochance	nazwać romantycznym kochankiem – hierarchizuje emocje bohatera pod względem ich natężenia – ustala, jaki rodzaj więzi łączy bohatera z kochanką	romantycznymi kochankami, np. Werterem – ustala, co jest źródłem emocji bohatera – omawia relacje łączące bohatera z kochanką, o której mówi	
26.	Erotyki Adama Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Erotyki Adama Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i>	– pięknie odczytuje wiersz, uwzględniając jego sylabotoniczność – dostrzega muzyczność utworu – dostrzega w utworze paralelizm składniowy – wstępnie prezentuje osobę mówiącą w wierszu	– wie, na czym polega wiersz sylabotoniczny – wskazuje, z czego wynikają walory muzyczne utworu – podaje przykłady paralelizmu składniowego – tworzy portret psychologiczny osoby mówiącej	– na przykładzie fragmentu utworu wyjaśnia, na czym polega sylabotoniczność – wskazuje i nazywa środki budujące muzyczność utworu – wyjaśnia, na czym polega paralelizm w utworze	– wie, jakie efekty twórcze przynosi wykorzystanie wiersza sylabotonicznego – omawia środki budujące walory muzyczne utworu – omawia rolę paralelizmu składniowego w utworze	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
					– wyraża swoją opinie o osobie mówiącej w wierszu	– omawia relacje osoby mówiącej ze światem	
		Adam Mickiewicz, <i>Dobranoc</i>	– rozpoznaje sytuację liryczną, zbiera informacje o adresacie wypowiedzi – rozpoznaje podstawowe środki języka poetyckiego – rozpoznaje motyw miłości w utworze	– przedstawia okoliczności sytuacji lirycznej zobrazonej w wierszu, przedstawia portret psychologiczny adresata – wskazuje i nazywa środki języka poetyckiego – omawia wizję miłości zobrażoną w wierszu	– ustala, kto, do kogo, o czym, jak mówi, omawia relacje między nadawcą a odbiorcą, określa nastrój – wskazuje środki poetyckie, którymi został zbudowany nastrój – prezentuje swoją ocenę pokazanej w wierszu wizji miłości	– opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej, ustala, z jakimi prośbami zwraca się podmiot liryczny do adresata – ustala funkcje środków języka poetyckiego – zestawia wizję miłości pokazaną w wierszu z innymi utworami	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego i odniesień do romantycznej wizji miłości
27.	Miłość romantyczna w popkulturze	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Miłość romantyczna w popkulturze</i>	– wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiąca – cytuje wersy mówiące o uczuciach	– prezentuje osobę mówiącą w wierszu – nazywa uczucia wyrażane przez osobę mówiącą	– ocenia osobę mówiącą w wierszu – omawia uczucia osoby mówiącej – ustala, co było powodem rozstania	– ocenia funkcję zastosowania liryki bezpośredniej – omawia źródła odczuć osoby mówiącej	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz, wykorzystując odniesienia do światopoglądu romantycznego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Edward Stachura, <i>Z nim będziesz szczęśliwsza</i>	– dostrzega w tekście motyw rozstania	– komentuje, jak został zaprezentowany motyw rozstania	przedstawionego w wierszu	– porównuje sposób przedstawienia motywu rozstania w innych tekstach	
		Przemysław Myszor, <i>Chciałbym umrzeć z miłości</i>	– dostrzega muzyczność utworu – dostrzega podstawowe środki językowe – dostrzega motyw miłości – ma świadomość istnienia innych utworów o podobnej tematyce	– wskazuje i nazywa środki wpływające na muzyczność wiersza – wskazuje i nazywa zastosowane przez poetę środki językowe – omawia sposób pokazania toposu miłości romantycznej – zestawia wiersz z utworem Stachury	– omawia muzyczność utworu – komentuje język utworu – wypowiada się na temat sposobu ukazania toposu miłości – zestawia wiersz z innym utworem o podobnej tematyce	– wyjaśnia, na czym polega i z czego wynika muzyczność utworu – omawia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych – interpretuje topos miłości ukazanej w wierszu – dokonuje Interpretacji porównawczej z wierszem o podobnej tematyce	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór na tle innych tekstów o podobnej tematyce
28.	Samotność poety	wprowadzenie do lekcji 28.	– ma podstawowe informacje o genezie sonetów, wie, że	– wie o związku sonetów z biografią Mickiewicza,	– opowiada o genezie sonetów, omawia cechy	– omawia związek sonetów z biografią autora, wyjaśnia,	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<p><i>Samotność poety</i></p> <p>Adam Mickiewicz, <i>Stepy akermzańskie</i>, <i>Burza</i></p>	<p>obydwa utwory to sonety</p> <p>– cytuje wersy opisujące przestrzeń</p> <p>– wie, na czym polega instrumentacja głoskowa</p> <p>– podaje przykład metafory</p> <p>– dostrzega motyw wędrówki</p> <p>– wskazuje po jednym obrazie poetyckim w każdym sonecie, wie, na czym polega statyka, a na czym dynamika w utworze poetyckim</p>	<p>wskazuje cechy sonetu jako gatunku lirycznego</p> <p>– omawia sposób pokazania przestrzeni</p> <p>– wskazuje w tekście instrumentację głoskową</p> <p>– wskazuje metafory i wyjaśnia ich znaczenie</p> <p>– omawia motyw wędrówki</p> <p>– wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje elementy statyczne i dynamiczne w obu sonetach</p>	<p>sonetu jako gatunku lirycznego</p> <p>– wskazuje i nazywa środki językowe obrazujące przestrzeń</p> <p>– zestawia instrumentację głoskową z innymi środkami poetyckimi</p> <p>– wskazuje rolę metafor w prezentowaniu rzeczywistości</p> <p>– dostrzega symboliczne znaczenie motywu wędrówki</p> <p>– wskazuje i nazywa środki językowe budujące statykę i dynamikę tekstów</p>	<p>dlatego obydwie utwory to sonety</p> <p>– omawia funkcję środków obrazujących przestrzeń</p> <p>– omawia funkcje instrumentacji głoskowej</p> <p>– omawia funkcje metafor</p> <p>– omawia symboliczne znaczenie motywu wędrówki</p> <p>– omawia obrazy poetyckie, omawia sposoby osiągania statyki i dynamiki obrazowania poetyckiego</p>	<p>uwzględnieniem roli języka w opisywaniu rzeczywistości i kreowaniu znaczeń symbolicznych</p>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
29.	Historiozofia w scenerii Orientu	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Historiozofia w scenerii Orientu</i> Adam Mickiewicz, <i>Bakczysaraj, Bakczysaraj w nocy</i>	– wie, że obydwa utwory to sonety – wyodrębnia i tytułuje obrazy poetyckie – wie, na czym polega paradoks – dostrzega motyw zestawienia natury z kulturą – wie, co oznacza wyraz <i>Orient</i> – podaje przymiotniki określające nastrój utworów, wskazuje przykłady metafor	– rozpoznaje utwory jako sonety – opisuje obrazy poetyckie – rozpoznaje w tekście paradoks – wskazuje elementy natury i kultury – wskazuje elementy orientalne – omawia nastrój utworów, wyjaśnia, czego dotyczą metafory w utworach	– przypomina cechy gatunkowe sonetu – wyjaśnia, z czego wynika malarskość obrazów poetyckich – wyjaśnia, z czego wynika paradoks w utworze – omawia elementy natury i kultury – omawia elementy orientalne – tworzy krótką wypowiedź na temat wrażeń, jakie wywołują w nim utwory, wyjaśnia znaczenia wynikające z metafor	– wyjaśnia, dlaczego utwory są sonetami – porównuje obrazy poetyckie – wyjaśnia funkcję paradoksu – omawia relacje między naturą a kulturą – wyjaśnia funkcje elementów orientalnych – omawia elementy tworzące nastrój utworów, wyjaśnia funkcję metafor	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich metaforyki, porównuje je
30.	Romantyczny pielgrzym	wprowadzenie do lekcji 30.	– rozpoznaje utwór jako sonet	– rozpoznaje utwór jako sonet	– przypomina cechy sonetu jako gatunku lirycznego	– wyjaśnia, dlaczego utwór jest sonetem	– samodzielnie analizuje i interpretuje cykl poznanych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<p><i>Romantyczny pielgrzym</i></p> <p>Adam Mickiewicz, <i>Ajudah</i></p>	<p>– rozpoznaje w tekście Horacjański motyw <i>non omnis moriar</i>, wskazuje podstawowe środki poetyckie wykorzystane w sonecie, wyodrębnia obrazy poetyckie</p> <p>– dostrzega motyw pielgrzymy</p>	<p>– przypomina, o czym mówi Horacjański motyw <i>non omnis moriar</i></p> <p>– rozpoznaje i nazywa zastosowane przez poetę środki poetyckie, omawia obrazy poetyckie</p> <p>– omawia motyw pielgrzymy w utworze</p>	<p>– omawia rolę motywu <i>non omnis moriar</i> w utworze</p> <p>– wyjaśnia funkcje środków poetyckich wykorzystanych w utworze, omawia znaczenia wynikające z obrazów poetyckich</p> <p>– omawia stan psychiczny pielgrzymy</p>	<p>– wyjaśnia, w jaki sposób Mickiewicz przetwarza Horacjański topos <i>non omnis moriar</i></p> <p>– omawia język artystyczny utworu, omawia relacje zachodzące między obrazami poetyckimi</p> <p>– porównuje motyw pielgrzymy z poznanych sonetów</p>	<p>sonetów ze szczególnym uwzględnieniem warstwy obrazowej i refleksyjnej utworów</p>
		<p>Andrzej Waligórski, <i>Redaktor</i></p>	<p>– dostrzega satyryczny charakter utworu, wskazuje przykład elementów satyrycznych</p> <p>– dostrzega zróżnicowanie stylistyczne utworu</p> <p>– gromadzi i selekcjonuje materiał</p>	<p>– nazywa intencje zawarte w utworze, wskazuje najbardziej wyraziste elementy satyryczne</p> <p>– podaje przykłady stylu artystycznego i stylu potocznego</p> <p>– przygotowuje w grupie prezentację</p>	<p>– omawia intencje zawarte w utworze, wskazuje wszystkie elementy satyryczne w utworze</p> <p>– omawia style językowe wykorzystane w utworze</p>	<p>– ustala, przeciw czemu skierowana jest satyra, omawia elementy satyryczne</p> <p>– ustala funkcję zestawienia stylu artystycznego i potocznego w wierszu</p>	<p>– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem warstwy językowej służącej kreowaniu znaczeń</p> <p>– przygotowuje atrakcyjną prezentację multimedialną z</p>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			do prezentacji multimedialnej na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	multimedialną na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	– kieruje pracą grupy przygotowującej prezentację multimedialną na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	– przygotowuje samodzielnie atrakcyjną prezentację multimedialną na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	fragmentami filmów, nagrań audio, na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence
31.	Powieść poetycka po polsku	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Powieść poetycka po polsku</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	– wie, że utwór jest powieścią poetycką – przedstawia najważniejsze wydarzenia z biografii bohatera – przypomina cechy bohatera bajronicznego – wie, że Wallenrod to bohater tragiczny	– wymienia cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego – porządkuje fakty z biografii bohatera – wyjaśnia, dlaczego Wallenrod to bohater bajroniczny – wskazuje przyczyny tragizmu bohatera – wyjaśnia, na czym polega wallenrodyzm	– wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią poetycką – porządkuje wydarzenia z biografii bohatera – omawia bohatera z perspektywy bohatera bajronicznego – charakteryzuje Wallenroda jako bohatera tragicznego	– wskazuje podobieństwa <i>Konrada Wallenroda</i> i <i>Giaura</i> jako powieści poetyckich – własnymi słowami przedstawia chronologicznie biografię bohatera – charakteryzuje Wallenroda jako bohatera bajronicznego	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego odniesień do aktualnej ówczesnie sytuacji politycznej i etycznej Polski
32.	W kostiumie historycznym	wprowadzenie do lekcji 32. <i>W kostiumie historycznym</i>	– zna pojęcie <i>wallenrodyzm</i>				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	– przypomina założenia makiawelizmu – ma świadomość historyzmu utworu	– wyjaśnia założenia makiawelizmu – wskazuje elementy historyczne – omawia rolę Halbana w utworze – odtwarza wydarzenia związane z motywem miłości Alfa i Aldony	– wyjaśnia, co oznacza pojęcie <i>wallenrodyzm</i> – wyjaśnia, jaki jest związek czynów bohatera z pojęciem makiawelizmu – omawia elementy historyczne w utworze – interpretuje pieśń Halbana – omawia zależności między miłością indywidualną a miłością do ojczyzny	– wyjaśnia, z czego wynika i na czym polega tragizm bohatera – ocenia wallenrodyzm jako postawę – ustala, czy postawę Wallenroda można łączyć z makiawelizmem – wyjaśnia funkcję elementów historycznych w utworze – interpretuje fragmenty poświęcone roli literatury w życiu narodu – wyjaśnia, na czym polega tragizm miłości Alfa i Aldony	
33.	Patriotyzm na miarę czasów	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Patriotyzm na miarę czasów</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	– opowiada, kim był Halban – opowiada, jak narodziła się miłość Alfa i Aldony				
34.	O miłości niemożliwej	wprowadzenie do lekcji 34. <i>O miłości niemożliwej</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
35.	Polski arcydramat romantyczny	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Polski arcydramat romantyczny</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	– wie, że utwór to dramat romantyczny – krótko przedstawia Konrada, podaje przykłady postaci, ilustrujących problem cierpienia jednostek, przypomina, na czym polega kategoria tragizmu, nazywa grupy społeczeństwa polskiego	– omawia cechy dramatu romantycznego – nazywa role, w jakich występuje Konrad (więzień, filomata, poeta, wieszcz, duchowy przywódca narodu), podaje przykłady cierpienia jednostek i narodu	– podaje z tekstu przykłady pokazujące, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny – omawia funkcje poety i wieszca, jakie pełni Konrad, wyjaśnia pojęcie <i>martyrologia</i> , odwołując się do tekstu, ustala przyczyny tragizmu	– uzasadnia tezę, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny – omawia wszystkie funkcje pełnione przez Konrada, omawia motyw martyrologiczny, omawia tragizm jednostek i zbiorowości w dramacie, interpretuje scenę Salonu Warszawskiego	– samodzielnie omawia problematykę utworu, interpretuje wybrane sceny dramatu z perspektywy dramatu romantycznego
36.	Środowisko patriotów w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Środowisko patriotów w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	– odróżnia realizm od fantastyki, rozumie pojęcie <i>metafizyka</i> , przypomina, co to jest symbol – przypomina, kim był Prometeusz	– omawia grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie, wyjaśnia, na czym polega tragizm Konrada, omawia grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie	– zestawia ze sobą grupy społeczeństwa polskiego przedstawione w dramacie	– omawia postacie fantastyczne i ich rolę w dramacie, omawia funkcję scen metafizycznych w całości utworu,	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
37.	Lojaliści i zdrajcy w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Lojaliści i zdrajcy w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III		– dzieli bohaterów na realistycznych i fantastycznych, wskazuje sceny metafizyczne, wymienia elementy symboliczne – wyjaśnia, na czym polega postawa prometejska, wyjaśnia, co oznacza stwierdzenie <i>Polska Mesjaszem narodów</i>	– wskazuje sceny, w których występują postaci fantastyczne, omawia sceny metafizyczne, wyjaśnia symbolikę elementów świata przedstawionego w dramacie – omawia przejawy postawy prometejskiej w dramacie, wyjaśnia, na czym polega postawa mesjanistyczna	omawia funkcje elementów symbolicznych – uzasadnia twierdzenie, że Konrad reprezentuje postawę prometejską, wyjaśnia, czemu służy postawa mesjanistyczna	
38.	Wizja poezji i poety w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Wizja poezji i poety w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
39.	Romantyczny prometeizm	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Romantyczny prometeizm</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady, część III</i>					
40.	Myśl mesjanistyczna Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Myśl mesjanistyczna Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady, część III</i>					
41.	Współczesne nawiązania do mesjanizmu	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Współczesne</i>	– ustala, czego dotyczy tytuł wiersza	– wymienia wydarzenia historyczne, które	– formułuje problematykę wiersza	– krótko omawia problematykę wiersza w kontekście jego tytułu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór w kontekście tytułu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>nawiązania do mesjanizmu</i> Adam Zagajewski, <i>Kłęska</i>	– wie, na czym polega ironia, przypomina, na czym polega kontrast – wie, na czym polega paradoks	można wiązać z tytułem utworu – dostrzega ironię w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą – dostrzega paradoks w tekście	– ustala, czego dotyczy ironia zastosowana w wierszu, omawia elementy kontrastujące ze sobą – wyjaśnia, czego dotyczy paradoks zastosowany w wierszu	– wyjaśnia, czemu służy ironia zastosowana w wierszu, omawia funkcję kontrastu – ocenia zasadność wprowadzenia paradoksu do utworu	odniesień do mesjanizmu
		Wojciech Wencel, <i>In hora mortis</i>	– wie, na czym polega aluzja, wskazuje symbole w utworze – przypomina, na czym polegał mesjanizm	– wskazuje wersy zawierające aluzje literackie i historyczne, omawia elementy o znaczeniu symbolicznym – cytuje fragmenty nawiązujące do idei mesjanizmu	– podaje odniesienia wykorzystane w aluzjach literackich i historycznych, podaje źródła symboliki występującej w utworze – komentuje wiersz z perspektywy mesjanizmu	– omawia sens aluzji wprowadzonych do wiersza, wyjaśnia znaczenia wynikające z wykorzystanych w wierszu symboli – ocenia ideę mesjanizmu z perspektywy historii Polski	– samodzielnie analizuje i interpretuje ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do mesjanizmu, oceny zawartej w utworze postawy życiowej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
42.	Wypowiedzi niejednoznaczne	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Wypowiedzi niejednoznaczne</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	– odtwarza treści oddane wprost w fragmencie – wskazuje elementy symboliczne, cytuje metafory, wie, co to jest elipsa, cytuje wypowiedzi wieloznaczne	– wyjaśnia, czego dotyczy wizja przedstawiona w fragmencie utworu – wyjaśnia symbolikę fragmentu, wyjaśnia znaczenia metafor, wskazuje elipsę, próbuje skonkretyzować wieloznaczne wypowiedzi z fragmentu	– wskazuje niedopowiedzenia i niedomówienia w poznanym fragmencie – wyjaśnia znaczenia symboli, omawia metafory zawarte w tekście, wyjaśnia znaczenia elipsy, ocenia z punktu widzenia czytelnika wypowiedzi wieloznaczne	– próbuje ukonkretnić niedomówienia i niedopowiedzenia w poznanym fragmencie utworu – omawia rolę symboli, omawia sposób konstrukcji metafor, omawia funkcje elipsy, ocenia z punktu widzenia etyki wieloznaczność wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego
43.	Tabu językowe	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Tabu językowe</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	– zna funkcje języka, zna pojęcie <i>tabu językowe</i> – określa relacje Konrada z Bogiem	– wyjaśnia, na czym polega funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na czym polega tabu językowe – wyjaśnia, w jaki sposób Konrad zwraca się do Boga	– wyjaśnia, czemu służy funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na co nie pozwala tabu językowe – ustala, z czego wynika sposób	– podaje przykłady sytuacji, w których język pełni funkcję magiczną, wyjaśnia, z czego wynika tabu językowe – ustala, czy Konrad łamie tabu językowe	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty Wielkiej Improwizacji ze szczególnym uwzględnieniem języka wypowiedzi Konrada

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
					zwracania się przez Konrada do Boga		
44.	Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie</i> Ewa Lipska, <i>Kraj podobny do innych</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	– dzieli wiersz na części kompozycyjne, ustala ich zawartość, przypomina, na czym polega kontrast, przypomina, co to jest symbol – wie, co to jest stereotyp	– odtwarza obraz Polski i Polaków zawarty w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą, wskazuje elementy symboliczne – wskazuje stereotypy na temat Polaków wykorzystane w wierszu	– omawia konwencję przedstawienia Polski i Polaków w wierszu, omawia kontrast wykorzystany w wierszu – wskazuje źródła stereotypów na temat Polski i Polaków	– ustosunkowuje się do obrazu Polski i Polaków zawartego w wierszu, omawia funkcje kontrastu, wyjaśnia znaczenia zawarte w elementach symbolicznych – ustosunkowuje się do stereotypów na temat Polaków zawartych w utworze	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem stereotypów, jakim podlega obraz Polski i Polaków, ustosunkowuje się do tych stereotypów
45.	Romantyczna poezja egzystencji	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Romantyczna poezja egzystencji</i> Adam Mickiewicz,	– dzieli utwór na części kompozycyjne – wskazuje elementy sygnalizujące obecność osoby mówiącej, cytuje wersy mówiące o życiu	– omawia zawartość myślową części opisowej i refleksyjnej – postrzega wypowiedź poetycką jako osobiste wyznanie, ustala,	– omawia nastrój utworu – ustala temat osobistego wyznania, wyjaśnia, jaki jest cel życia według osoby mówiącej	– omawia relacje łączące obydwie części kompozycyjne wiersza – podaje argumenty, uzasadniające łączenie utworu z biografią samego	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między jego częścią opisową a refleksyjną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		[<i>Nad wodą wielką i czystą</i>]	<ul style="list-style-type: none"> – wyodrębnia obraz poetycki, wskazuje elementy symboliczne, uzasadnia, że osoba mówiąca to poeta – zna pojęcie pejzażu mentalnego – gromadzi i selekcjonuje materiał do prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce 	<p>czym jest życie według osoby mówiącej</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia zawartość obrazu poetyckiego, omawia znaczenia elementów symbolicznych, ustala, jaka jest rola poety według osoby mówiącej – wyjaśnia, co wskazuje, że opisywany krajobraz to pejzaż mentalny – wraz z grupą przygotowuje prezentację pokazującą motyw akwaticzny w literaturze i sztuce 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia nastrój obrazu poetyckiego, wyjaśnia symbolikę utworu, omawia rolę poety ukazaną w utworze – omawia składniki pejzażu mentalnego – bierze aktywny udział w przygotowaniu prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce 	<p>poety, ustosunkowuje się do poglądów osoby mówiącej na temat sensu i celu życia</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia relacje między obrazem poetyckim a refleksją o życiu, wyjaśnia funkcję elementów symbolicznych, ustosunkowuje się do refleksji na temat roli poety – wyjaśnia źródła pejzażu mentalnego kreowanego w wierszu – kieruje pracą grupy przygotowującej prezentację pokazującą motyw akwaticzny w literaturze i sztuce 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
46.	Nowoczesna poetyka w lirykach lozańskich	Adam Mickiewicz, [Gdy tu mój trup]	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie paradoksu – przypomina, na czym polega powtórzenie, wie, na czym polega metafora, wskazuje w tekście symbole – wie, co to jest pejzaż mentalny 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje paradoks w wierszu – wskazuje w tekście powtórzenia, wskazuje w tekście metafory, wyjaśnia znaczenia zawarte w symbolach – wskazuje elementy pejzażu mentalnego. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega paradoks rozpoczynający wiersz – wyjaśnia, czego dotyczą powtórzenia, objaśnia użyte metafory, ustala, z czym są związane symbole – omawia własnymi słowami pejzaż mentalny 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję paradoksu rozpoczynającego wiersz – wyjaśnia, czemu służą powtórzenia, omawia rolę metafor, omawia symbolikę wiersza – objaśnia, z czym związany jest pejzaż mentalny 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem symboliki pejzażu mentalnego
		Adam Mickiewicz, <i>Snuć miłość...</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, na czym polega porównanie, wyjaśnia, na czym polega gradacja, przypomina, co to jest paralelizm składniowy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje składniki porównań, wskazuje elementy podlegające gradacji, wskazuje paralelizmy składniowe – ustala, jak pokazana jest miłość w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> – zestawia ze sobą użyte w tekście porównania, omawia elementy podlegające gradacji, omawia zawartość treściową paralelizmów składniowych 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję porównań w tekście, ustala, czemu służy gradacja w utworze, ustala, czemu służy wykorzystanie paralelizmów składniowych 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między tematyką a środkami języka poetyckiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– wie, że tematem wiersza jest miłość jako najwyższa wartość		– własnymi słowami omawia tematykę utworu	– podaje przykłady utworów, w których miłość jest pokazana jako najwyższa wartość	
47.	<i>Polaty się tzy...</i> – wzór lapidarności poezji	wprowadzenie do lekcji 47. „ <i>Polaty się tzy...</i> ” – wzór lapidarności poezji Adam Mickiewicz, <i>Polaty się tzy...</i>	– zna pojęcie <i>lapidarność</i> , wyjaśnia, co szczególnego można zauważyć w kompozycji utworu – zna pojęcie <i>wyznanie poetyckie</i> – wskazuje w tekście epitety, przypomina, na czym polega anafora	– omawia budowę utworu, wie, na czym polega kompozycja kłamrowa – wie, że utwór jest wyznaniem poetyckim – ustala, na czym polega niezwykłość epitetów, wskazuje w tekście przykład anafory	– stosuje w wypowiedzi termin <i>lapidarny</i> , wyjaśnia, na czym polega kompozycja kłamrowa – formułuje temat wyznania poetyckiego – wie, że epitety występujące w wierszu mają charakter metaforyczny, omawia budowę anafory	– ustala, na czym polega wartość lapidarnego tekstu poetyckiego, ustala funkcje kompozycji kłamrowej – wyjaśnia, czego dotyczy wyznanie poety – omawia funkcję epitetu metaforycznego, wyjaśnia funkcję anafory	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego
		Tadeusz Różewicz,	– wie, że bohaterem lirycznym jest Adam	– wydobywa informacje z tekstu	– na podstawie tekstu własnymi	– ustala, jaki wydźwięk ma opis	– samodzielnie analizuje i interpretuje

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Nasz wieszcz Adam</i>	Mickiewicz, cytuje wersy poświęcone wyglądowi bohatera, przypomina najważniejsze fakty z biografii Mickiewicza – wie, na czym polega odbrązawianie wybitnych postaci	związane z wyglądem Mickiewicza, porządkuje informacje dotyczące biografii – wie, że utwór stanowi odbrązowienie postaci Mickiewicza	słowami opisuje wygląd Mickiewicza, ocenia sposób przedstawienia faktów z biografii Mickiewicza – wyjaśnia, w jaki sposób poeta odbrązawia Mickiewicza	zewnątrzny Mickiewicza, omawia konwencję przedstawienia bohatera lirycznego – wyjaśnia, w jakim celu poeta odbrązawia Mickiewicza	wiersz ze szczególnym uwzględnieniem sposobu przedstawienia postaci Mickiewicza
48.	Romantyczna idealizacja polskości	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Romantyczna idealizacja polskości</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Soplicy</i>	– wie, że tekst jest gawędą szlachecką – wie, na czym polega idealizacja – zna rodzaje narracji – nazywa cechy szlachty	– wymienia cechy gawędy – wskazuje elementy wyidealizowane – wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator – omawia cechy szlachty	– omawia gawędę jako gatunek literacki – ustala, z czego wynika idealizacja – rozpoznaje narrację pierwszoosobową – na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	– uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką – ustala, czemu służy idealizacja – ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa – ustala, w jaki sposób i w jakim celu została	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
						scharakteryzowana szlachta	
		Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	– wie, co to jest świat przedstawiony, wymienia jego składniki, tytułuje każdy fragment – wskazuje cytaty, odnoszące się do tradycji szlacheckiej – wskazuje, kto jest narratorem we fragmentach utworu – nazywa cechy opisanej szlachty	– omawia elementy świata przedstawionego we fragmentach, ustala temat każdego fragmentu – wskazuje elementy tradycji szlacheckiej – przedstawia osoby wypowiadające się – charakteryzuje szlachtę	– odwołując się do całości utworu, przedstawia występujące we fragmentach postaci, streszcza swoimi słowami przedstawione fragmenty – wypowiada się na temat tradycji szlacheckiej – omawia typ narracji – omawia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	– omawia sposób pokazania elementów świata przedstawionego, umiejscawia fragmenty w całości utworu – ocenia tradycję szlachecką – komentuje sposób prowadzenia narracji – ocenia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty, zestawiając je z <i>Pamiętkami Soplicy</i>
49.	Świat szlacheckich wyobrażeń	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Świat</i>	– wie, że tekst jest gawędą szlachecką	– wymienia cechy gawędy	– omawia gawędę jako gatunek literacki	– uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>szlacheckich wyobrażeń</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Sopolicy</i>	– wie, na czym polega idealizacja – zna rodzaje narracji – nazywa cechy szlachty	– wskazuje elementy wyidealizowane – wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator – omawia cechy szlachty	– ustala, z czego wynika idealizacja – rozpoznaje narrację pierwszoosobową – na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	– ustala, czemu służy idealizacja – ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa – ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana szlachta	szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia
50.	Językowy obraz świata	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Językowy obraz świata</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Sopolicy</i>	– zna pojęcie <i>językowy obraz świata</i> , zna pojęcie stereotypu kulturowego – podaje przykłady sposobów uzyskania szlachectwa – nazywa porządek społeczny, opisywany przez autora	– wie, co składa się na językowy obraz świata, wyjaśnia, na czym polegają stereotypy kulturowe – omawia sposoby uzyskania szlachectwa opisane w tekście – ustala, jaki porządek społeczny	– wyjaśnia, jak powstaje językowy obraz świata, omawia przykłady stereotypów kulturowych – ustala, jaki obraz szlachectwa wyłania się z utworu – wypowiada się na temat elitaryzmu i	– wyjaśnia, czym jest językowy obraz świata, wyjaśnia, jak stereotypy kulturowe wpływają na postrzeganie rzeczywistości – odtwarza ocenę szlachectwa dokonywaną przez autora	– tworzy samodzielną wypowiedź, w której omawia problem językowego obrazu świata

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
				akceptuje i docenia autor tekstu	egalitaryzmu społecznego	– ocenia porządek społeczny, prezentowany przez autora	
51.	Romantyczny kracjonizm Słowackiego	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Romantyczny kracjonizm Słowackiego</i> Juliusz Słowacki, <i>Rozłączenie</i>	– zna pojęcie <i>kracjonizm</i> – wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje miejsca, w których ujawniony jest nadawca i odbiorca wiersza – wymienia elementy krajobrazu przedstawionego w wierszu – wskazuje elementy o znaczeniu symbolicznym – wskazuje metafory	– wyjaśnia, na czym polega kracjonizm w sztuce – omawia zawartość obrazów poetyckich, ustala, co łączy nadawcę i adresatkę – opisuje krajobraz wykreowany w wierszu – wyjaśnia symboliczne znaczenia elementów – analizuje budowę metafor	– zestawia kracjonizm z naśladownictwem – omawia język tworzący obrazy poetyckie, ustala, gdzie znajdują się nadawca i odbiorca – nazywa środki językowe kreujące krajobraz – ustala, z czym są związane elementy o znaczeniu symbolicznym – wyjaśnia znaczenia metafor	– udowadnia, że wiersz ma charakter kracjonistyczny – omawia relacje łączące obrazy poetyckie, charakteryzuje relacje łączące nadawcę i odbiorcę – omawia językowe sposoby kreowania krajobrazu – omawia symbolikę tekstu – omawia funkcję metafor w kreowaniu poetyckiej rzeczywistości	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego kracjonizmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
52.	Dylematy egzystencjalne Kordiana	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Dylematy egzystencjalne Kordiana</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	– wie, że utwór jest dramatem romantycznym – krótko przedstawia Kordiana – wymienia miejsca wędrówki Kordiana – wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych	– wymienia cechy dramatu romantycznego – wymienia role społeczne Kordiana – streszcza przebieg wędrówki Kordiana – wyjaśnia, na czym polega tragizm Kordiana – omawia wartości, których bohater poszukuje w czasie swej wędrówki – wyjaśnia koncepcję winkelriedyzmu – wymienia nawiązania do powstania listopadowego	– omawia cechy dramatu romantycznego – wyjaśnia, na czym polega przemiana wewnętrzna Kordiana – ustala, czego Kordian dowiadyuje się o świecie w czasie swojej wędrówki po Europie – wskazuje przyczyny tragizmu bohatera – omawia przyczyny utraty wiary w wartości przez Kordiana – ocenia koncepcję winkelriedyzmu – omawia rolę nawiązań do powstania	– uzasadnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym – charakteryzuje Kordiana jako bohatera romantycznego – omawia doświadczenia bohatera w czasie wędrówki po Europie – charakteryzuje Kordiana jako bohatera tragicznego – omawia aksjologiczne poszukiwania bohatera – porównuje ideę winkelriedyzmu z mesjanizmem – omawia rolę nawiązań do	– wie, że utwór jest dramatem romantycznym – krótko przedstawia Kordiana – wymienia miejsca wędrówki Kordiana – wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych – nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera – wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> – wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego – wskazuje postaci symboliczne
53.	Kordian w poszukiwaniu wartości	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Kordian w poszukiwaniu wartości</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	– nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera – wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> – wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego – wskazuje postaci symboliczne	– omawia wartości, których bohater poszukuje w czasie swej wędrówki – wyjaśnia koncepcję winkelriedyzmu – wymienia nawiązania do powstania listopadowego – omawia symbolikę postaci – omawia zakończenie dramatu	– omawia przyczyny utraty wiary w wartości przez Kordiana – ocenia koncepcję winkelriedyzmu – omawia rolę nawiązań do powstania	– charakteryzuje Kordiana jako bohatera tragicznego – omawia aksjologiczne poszukiwania bohatera – porównuje ideę winkelriedyzmu z mesjanizmem – omawia rolę nawiązań do	– nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera – wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> – wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego – wskazuje postaci symboliczne
54.	Winkelriedyzm kontra mesjanizm	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Winkelriedyzm kontra mesjanizm</i>	– wskazuje postaci symboliczne	– omawia symbolikę postaci – omawia zakończenie dramatu	– omawia rolę nawiązań do powstania	– omawia rolę nawiązań do	– wskazuje postaci symboliczne

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	– opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu		listopadowego w akcji dramatu – omawia relacje postaci symbolicznych z pozostałymi bohaterami dramatu – wyjaśnia, na czym polega kompozycja otwarta utworu	powstania listopadowego – omawia funkcje fabularne i ideowe postaci symbolicznych – wyjaśnia znaczenie kompozycji otwartej dla akcji dramatu	– opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu
55.	Dlaczego upadło powstanie listopadowe?	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Dlaczego upadło powstanie listopadowe?</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i> Ernest Bryll, <i>Lekcja polskiego – Słowacki</i>					
56.	Śmierć bohatera romantycznego	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Śmierć bohatera</i>	– cytuje wersy zawierające nakazy – wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiącą	– odtwarza własnymi słowami nakazy osoby mówiącej – ustala, kim jest osoba mówiąca	– ustala, czego dotyczą nakazy osoby mówiącej – wyjaśnia, co oznacza zmiana	– uogólnia nakazy osoby mówiącej – ustala, jakie relacje łączą osobę mówiącą z odbiorcą wiersza	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		romantycznego Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i> Czesław Miłosz, <i>Twój głos</i>	– wskazuje i nazywa najważniejsze środki języka poetyckiego – dostrzega motyw śmierci w utworze	– wskazuje i nazywa wszystkie środki poetyckie użyte w wierszu – uogólnia rozważania o sposobach ukazania motywu śmierci	osoby mówiącej z liczby mnogiej na pojedynczą – omawia środki języka poetyckiego użyte w wierszu – omawia postawy wobec śmierci zaprezentowane w wierszu	– omawia funkcję środków języka poetyckiego – zestawia motyw śmierci pokazany w wierszu ze śmiercią w tekstach romantycznych	motywu śmierci i postaw wobec niej
57.	Kordian – romantyczny czy współczesny?	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Kordian – romantyczny czy współczesny?</i> <i>Kordian</i> , reż. Jan Englert	– wie, na czym polega inscenizacja – zna twórców przedstawienia teatralnego – czyta ze zrozumieniem fragment omawiający teorie dramatu – przedstawia swoje ogólne wrażenia po obejrzeniu inscenizacji <i>Kordiana</i>	– wyjaśnia pojęcie <i>inscenizacja</i> – wymienia tworzywa teatru – wymienia trzy teorie dramatu – wskazuje różnice między tekstem literackim a inscenizacją <i>Kordiana</i>	– wskazuje różnice między tekstem dramatu a jego inscenizacją – omawia zależności między twórczymi teatru – omawia trzy teorie dramatu – omawia grę aktorską głównych postaci w inscenizacji <i>Kordiana</i>	– wymienia elementy składające się na inscenizację teatralną – podaje przykłady środków języka teatralnego ze znanych mu inscenizacji – omawia różnice między teoriami dramatu – ocenia obejrzaną inscenizację <i>Kordiana</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje inscenizację <i>Kordiana</i> ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanych środków języka teatralnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
58.	Romantyczna ironia	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Romantyczna ironia</i> Juliusz Słowacki, <i>Beniowski</i> Andrzej Bursa, <i>Funkcja poezji</i>	– zna pojęcie <i>ironia</i> – wie, że utwór jest poematem dygresyjnym – wskazuje aluzje literackie – przedstawia bohaterów – określa rodzaj narracji w tekście	– wskazuje we fragmencie wersy o charakterze ironicznym – formułuje temat zastosowanych dygresji – ustala, czego dotyczą aluzje literackie – krótko charakteryzuje bohaterów – wskazuje, o czym informuje narrator	– ustala, czego dotyczy ironia – wyjaśnia, czym cechuje się poemat dygresyjny jako gatunek literacki – określa znaczenie aluzji literackich – omawia sposób pokazania bohaterów – omawia stosunek narratora do świata przedstawionego	– omawia funkcję ironii we fragmencie – omawia relacje między fabułą a dygresjami – wyjaśnia, w jakim celu autor wprowadza aluzje literackie – określa relacje między bohaterami – omawia kreację narratora	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem przynależności gatunkowej
59.	<i>Beniowski</i> – żywioł dygresji	wprowadzenie do lekcji 59. „ <i>Beniowski</i> ” – żywioł dygresji	– określa tematykę dygresji – wie, że utwór jest poematem dygresyjnym – wskazuje dygresje, w których zawarty jest program poetycki	– interpretuje dwie wybrane dygresje – wskazuje we fragmentach przykłady różnych gatunków	– wskazuje elementy wspólne przytoczonych dygresji – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm gatunkowy	– omawia język poetycki przytoczonych dygresji – omawia synkretyzm gatunkowy przytoczonych fragmentów tekstu	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ich problematyki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Juliusz Słowacki, <i>Beniowski</i>		– odtwarza program poetycki zawarty w dygresjach	– ocenia program poetycki zawarty w dygresjach	– omawia program poetycki zawarty w dygresjach w kontekście założeń romantyzmu	
60.	Romantyczny mit Słowian	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Romantyczny mit Słowian</i> Maria Janion, <i>Co się stało z mitologią słowiańską?</i>	– podaje przykłady obrzędów, wierzeń, związanych z mitologią słowiańską	– omawia stanowiska internautów wobec mitologii słowiańskiej – odtwarza tezę autorki formułowaną w tekście – przypomina cechy języka naukowego	– omawia stosunek klasyków i romantyków do mitologii słowiańskiej – omawia przykłady przytoczone przez autorkę dla poparcia tezy – wskazuje przykłady związane z cechami języka naukowego	– omawia postawę autorki wobec mitologii słowiańskiej – ustosunkowuje się do tezy autorki przedstawionej w tekście – omawia język tekstu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst, ustosunkowuje się do tez autorki
61.	Lechici i Wenedowie – przodkowie Słowian?	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Lechici i Wenedowie –</i>	– przypomina cechy mitu – podaje przykłady bohaterów należących	– wyjaśnia, dlaczego utwór Słowackiego można powiązać z mitem prapoczątku	– wyjaśnia, z jakimi wydarzeniami Słowacki łączy	– opowiada własnymi słowami, jaki według Słowackiego był	– samodzielnie analizuje i interpretuje dramat, uwzględniając przede wszystkim

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
		<i>przodkowie Słowian?</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	do plemienia Lechitów i Wenedów – wie, że termin <i>poezja tyrtejska</i> wywodzi się z antyku – omawia przypuszczenia co do zwycięstwa przed walką – przypomina, jak zakończyła się walka – wskazuje symbole w tekście – krótko przedstawia postawy obu siostr	– charakteryzuje plemię Lechitów i Wenedów – wyjaśnia, co oznacza termin <i>poezja tyrtejska</i> – porównuje siły zbrojne obu plemion – wyjaśnia, dlaczego Wenedowie ponieśli klęskę – wyjaśnia symboliczne znaczenia imion obu siostr – omawia wyczerpująco postawy obu siostr – wyjaśnia, jakiego wyboru musiał dokonać Derwid, omawia stosunek córek do ojca	początki państwa polskiego – porównuje oba plemiona – wyjaśnia, jakie znaczenie miała <i>poezja tyrtejska</i> w walce Lechitów i Wenedów – omawia postawy Lechitów i Wenedów w czasie walki – omawia przebieg walki – wyjaśnia znaczenie wszystkich symboli we fragmentach tekstu – omawia wpływ świętego Gwalberta na postawę Lilli Wenedy – ustala, jakiego wyboru oczekuje od	prapoczątek państwa polskiego – ocenia obydwa plemiona – wyjaśnia, jaki związek ma <i>poezja tyrtejska</i> z dramatem Słowackiego – analizuje wypowiedzi Lecha i Derwida o wyniku walki – wskazuje źródła zwycięstwa Lechitów i klęski Wenedów – omawia znaczenie wizji Rozy, ocenia postawy obu siostr – wyjaśnia, na czym polega tragizm Derwida, ocenia stosunek córek do ojca	perspektywę historiozoficzną	
62.	Rola <i>poezji tyrtejskiej</i>	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Rola poezji tyrtejskiej</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>						
63.	Postawy wobec historii – Lilla i Roza	wprowadzenie do lekcji 63. <i>Postawy wobec historii – Lilla i Roza</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	– opowiada własnymi słowami treść wypowiedzi Gwinony – krótko przedstawia powiązania rodzinne w rodzinie Derwida i Lecha – przypomina cechy baśni					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
64.	Miłość i obowiązek	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Miłość i obowiązek</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>		– wymienia elementy baśni we fragmencie dramatu	Derwida każda z córek, wyjaśnia, jak Lech ocenił postawę Lilli – omawia elementy baśniowe we fragmencie	– omawia funkcję elementów baśniowych w dramacie	
65.	Konwencja baśniowa w <i>Lilli Wenedzie</i>	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Konwencja baśniowa w „Lilli Wenedzie”</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i> Andrzej Sapkowski, <i>Wiedźmin</i>	– wyjaśnia, jakie utwory zalicza się do literatury popularnej – przypomina, na czym polega konwencja baśniowa – przedstawia <i>Wiedźmina</i>	– podaje znane mu przykłady literatury popularnej – podaje elementy związane z konwencją baśniową wykorzystane w tekście – charakteryzuje <i>Wiedźmina</i>	– reklamuje znany mu utwór należący do literatury popularnej – przedstawia swój stosunek do konwencji baśniowej – wskazuje, co niezwykłego można odnaleźć w postaci <i>Wiedźmina</i>	– uzasadnia, dlaczego <i>Wiedźmina</i> można zaliczyć do literatury popularnej – ustala, co czytelnikowi daje konwencja baśniowa – omawia swój stosunek do <i>Wiedźmina</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do literatury popularnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
66.	Gorzki rozrachunek z narodem	wprowadzenie do lekcji 66. <i>Gorzki rozrachunek z narodem</i> Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>	– wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania – przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast – dzieli tekst na części kompozycyjne – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski – wyjaśnia, na czym polega liryka apelu – formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków – odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne	– wyjaśnia, co to jest grób Agamemnona – wskazuje elementy zestawione analogicznie, ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo – omawia zawartość wyodrębnionych części kompozycyjnych – wskazuje związki z sytuacją Polski – ustala, o co apeluje poeta w wierszu – wyjaśnia, co poeta zarzuca Polsce i Polakom – wskazuje środki językowe wywołujące patos, wyjaśnia znaczenia	– wskazuje elementy kostiumu antycznego – ustala, na czym polega analogia wykorzystana w utworze, ustala, co wynika z kontrastu wykorzystanego w utworze – omawia relacje zachodzące między częściami kompozycyjnymi – omawia odniesienia do historii Polski – omawia własnymi słowami poetycki apel do Polaków – omawia stosunek poety do Polski i Polaków	– omawia wszystkie elementy kostiumu antycznego wykorzystane w tekście – wyjaśnia funkcję analogii zastosowanej w tekście, ustala znaczenie kontrastu dla wymowy tekstu – omawia kompozycję utworu – interpretuje utwór z perspektywy historii Polski – uzasadnia celowość liryki apelu w odniesieniu do tematyki utworu – ocenia stosunek poety do Polski i Polaków – ocenia skuteczność środków tworzących	– wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania – przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast – dzieli tekst na części kompozycyjne – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski – wyjaśnia, na czym polega liryka apelu – formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków – odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne
67.	Poeta w roli oskarżyciela	wprowadzenie do lekcji 67. <i>Poeta w roli oskarżyciela</i> Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
				elementów symbolicznych	– nazywa środki tworzące patos, ustala funkcje elementów symbolicznych		patos wypowiedzi, omawia symbolikę utworu	
68.	Poeta i śmierć	wprowadzenie do lekcji 68. <i>Poeta i śmierć</i> Juliusz Słowacki, <i>Testament mój</i>	– wie, że utwór to testament poetycki – wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu – wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny	– wyjaśnia, czym cechuje się testament poetycki – ustala, komu i jakie przesłania przekazuje poeta – wyjaśnia topos ojczyzny jako okrętu	– wskazuje wersy, które zawierają ostatnią wolę poety – ustala, jak Słowacki charakteryzuje sam siebie – omawia relacje Słowackiego z ojczyzną	– uzasadnia tezę, że utwór Słowackiego jest testamentem poetyckim – ustala, co poeta pozostawi po sobie potomnym – ustala, jaki wpływ będzie miała poezja Słowackiego na losy ojczyzny	– wie, że utwór to testament poetycki – wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu – wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny	
		Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Do prawnuczki</i>	– zbiera informacje o osobie mówiącej – wyodrębnia obraz poetycki – wskazuje podstawowe środki języka poetyckiego	– omawia relacje między nadawcą i odbiorcą – wskazuje składniki obrazu poetyckiego	– ustala, kto jest odbiorcą wiersza – omawia zawartość obrazu poetyckiego – określa funkcję zastosowanych środków poetyckich	– omawia sytuacje liryczną – komentuje sposób kreowania obrazu poetyckiego – charakteryzuje język utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do utworu <i>Testament mój</i>	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– wie, co to jest puenta utworu	– wskazuje i nazywa wszystkie środki języka poetyckiego – wyjaśnia, czego dotyczy puenta wiersza	– wyjaśnia, jak rozumie puentę wiersza	– komentuje puentę w odniesieniu do koncepcji <i>non omnis moriar</i>	
69.	Ostatnie refleksje wieszczka	wprowadzenie do lekcji 69. <i>Ostatnie refleksje wieszczka</i> Juliusz Słowacki, <i>Uspokojenie</i> , <i>Bo to jest wieszczka najjaśniejsza chwala</i>	– przypomina, na czym polegała postawa mistyczna – wyodrębnia obrazy poetyckie – wyodrębnia trzy plany czasowe	– wskazuje źródła postawy mistycznej – omawia zawartość obrazów poetyckich – ustala, z czym związane są trzy plany czasowe	– wyjaśnia przyczyny przyjmowania przez poetę postawy mistycznej – opisuje swoimi słowami obrazy poetyckie – przedstawia wizję Warszawy ukazaną w trzech planach czasowych	– zestawia postawę mistyczną Słowackiego z postawą Mickiewicza – omawia sposoby kreowania obrazów poetyckich – omawia relacje między trzema planami czasowymi	– samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem odniesień mistycznych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
ROMANTYZM							
70.	Miłość romantyczna w listach poety	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Miłość romantyczna w listach poety</i> Listy Zygmunta Krasińskiego do Delfiny Potockiej i Jerzego Lubomirskiego	– zna list jako formę wypowiedzi wie, o czym pisze Krasiński w swych listach – wie, na czym polega hiperbola z czyjaś pomocą tworzy prezentację	– wymienia cechy gatunkowe listu – określa tematykę listów Krasińskiego – wskazuje w listach hiperbolę – tworzy samodzielnie prezentację	– omawia cechy gatunkowe listu jako formy wypowiedzi – dostrzega podobieństwo tematyczne listów – wyjaśnia, czego dotyczy hiperbola w listach – tworzy ciekawą prezentację	– wyjaśnia, czym wyróżnia się list od innych form wypowiedzi – łączy tematykę listów Krasińskiego z biografią poety – omawia funkcję hiperboli w listach – tworzy prezentację z ciekawymi materiałami ikonicznymi	– samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa listy ze szczególnym uwzględnieniem wzorca miłości romantycznej – tworzy oryginalną prezentację z komentarzami do warstwy ikonicznej
71.	Dramat rodzinny w <i>Nie-Boskiej komedii</i>	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Dramat rodzinny w „Nie-Boskiej komedii”</i>	– zna cechy dramatu romantycznego – wie, co to jest metafizyka	– omawia cechy dramatu romantycznego – wskazuje elementy metafizyczne	– wyjaśnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym – omawia elementy metafizyczne	– zestawia utwór z innymi dramatami romantycznymi	– samodzielnie analizuje i interpretuje dramat ze szczególnym uwzględnieniem jego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	– przedstawia hrabiego Henryka – wskazuje fragmenty pokazujące hrabiego jako poetę – wymienia przedstawicieli walczących stron – omawia okoliczności dyskusji prowadzonej przez hrabiego Henryka i Pankracego	– wymienia cechy hrabiego Henryka jako bohatera romantycznego – omawia symbolikę Dziewicy, jej wpływu na życie hrabiego Henryka – omawia walczące strony – przedstawia racje Henryka i Pankracego w ich dyskusji – przedstawia wydarzenia związane z historiozofią	– charakteryzuje hrabiego Henryka jako bohatera romantycznego – zestawia hrabiego i Orcia jako poetów fałszywego i prawdziwego – charakteryzuje obóz arystokracji i obóz rewolucjonistów – wyjaśnia, na czym polega tragizm starcia hrabiego Henryka i Pankracego – odtwarza wizję historii	– wyjaśnia funkcję elementów metafizycznych – porównuje hrabiego Henryka z innymi bohaterami romantycznymi – komentuje obrazy poezji prawdziwej i fałszywej – omawia wizję rewolucji przedstawioną w dramacie – omawia symboliczną scenę kończąca dramat – omawia poglądy historiozoficzne Krasińskiego	związku z programem romantyzmu
72.	Poeta i poezja według Krasińskiego	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Poeta i poezja według Krasińskiego</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>					
73.	Dziecko wobec prawd żywych	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Dziecko wobec prawd żywych</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>			przedstawioną w dramacie		
74.	Literacki obraz rewolucji	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Literacki obraz rewolucji</i> Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>					
75.	Historyczny obraz rewolucji	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Historyczny obraz rewolucji</i> List Zygmunta Krasińskiego do Henryka Reeve'a	– wskazuje w liście elementy opisowe – opisuje wygląd kobiet – zaznacza fragmenty zawierające poglądy Krasińskiego	– omawia tematykę opisu – odtwarza poglądy obydwu kobiet dotyczące rewolucji – odtwarza poglądy Krasińskiego związane z rewolucją	– swoimi słowami odtwarza opis miejsc i opis wyglądu postaci – wyjaśnia, na czym polega różnica w poglądach na rewolucję obu kobiet	– wyjaśnia funkcję opisu w liście – ocenia poglądy obu kobiet dotyczące rewolucji – w pracy pisemnej ustosunkowuje się do tezy Krasińskiego zawartej w tekście	– omawia historiozoficzne poglądy Krasińskiego z punktu widzenia założeń romantyzmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			– pisze pracę odtwarzającą poglądy Krasieńskiego na rewolucję	– pisze pracę, w której rozważa tezę Krasieńskiego zawartą w tekście	– w pracy pisemnej przedstawia problem rewolucji i stosunku do niej przez bohaterów listu		
76.	Tragizm racji cząstkowych	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Tragizm racji cząstkowych</i> Zygmunt Krasieński, <i>Nie-Boska komedia</i>	– z uwagą przysłuchuje się dyskusji – zna różne rodzaje argumentów – zna zasady dyskusji – wie, na czym polega etyka dyskusji – zna podstawowe językowe środki perswazji	– bierze udział w dyskusji – stosuje różne rodzaje argumentów – stosuje w dyskusji zasady – przestrzega zasad etyki dyskusji – stosuje językowe środki perswazji – stosuje kontrargument w wypowiedzi	– bierze czynny udział w dyskusji – dobiera odpowiedni rodzaj argumentu – dostosowuje swoje wypowiedzi do zasad etyki dyskusji – stosuje różnorodne językowe środki perswazji – dobiera odpowiednie kontrargumenty – ze zrozumieniem śledzi dyskusję	– bierze czynny udział w dyskusji – wyraźnie zaznacza swoje stanowisko – w zależności od potrzeby dobiera rodzaj argumentu – stosuje się do zasad etyki dyskusji – funkcjonalnie dobiera językowe środki perswazji – stosuje różne rodzaje kontrargumentów	– bierze czynny udział w dyskusji – formułuje własne stanowisko – prezentuje argumenty i kontrargumenty – stosuje językowe środki perswazji
77.	Sztuka prowadzenia dyskusji	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Sztuka prowadzenia dyskusji</i>	– wie, co to jest kontrargument – wie, czego dotyczy dyskusja	– śledzi dyskusję hrabiego i Henryka i Pankracego			

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Zygmunt Krasiński, <i>Nie-Boska komedia</i>	hrabiego Henryka i Pankracego		hrabiego Henryka i Pankracego	– ustosunkowuje się do dyskusji hrabiego Henryka i Pankracego	
78.	Wartość inności	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Wartość inności</i> Cyprian Norwid, <i>Adam Kraft</i>	– wie, kim był bohater liryczny – zarysowuje sytuację liryczną – wie, że bohater był jednostką wybitną – wskazuje symbole w wierszu – przypomina, na czym polega apostrofa – dostrzega podniosłość stylu	– przedstawia bohatera lirycznego – określa sytuację liryczną – cytuje wersy mówiące o wybitności bohatera lirycznego – omawia znaczenie wybranych symboli – wskazuje apostrofę – wyjaśnia, z czego wynika podniosły styl utworu	– charakteryzuje bohatera lirycznego – omawia okoliczności poetyckiej wypowiedzi – wyjaśnia, co świadczy o wybitności prezentowanej jednostki – omawia znaczenie symboli w utworze – wyjaśnia, do kogo i w jakim celu kierowana jest apostrofa – wyjaśnia, dlaczego utwór jest napisany podniosłym stylem	– wyjaśnia, jak poeta kreuje bohatera lirycznego – wyjaśnia, z czego wynika specyfika sytuacji lirycznej – przedstawia bohatera jako jednostkę wybitną – wykorzystuje w interpretacji symbolikę utworu – wyjaśnia funkcję apostrofy – omawia środki językowe wpływające na podniosły styl utworu	samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem roli jednostki wybitnej w świecie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>W Weronie</i>	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega związek z dramatem Szekspira – wymienia elementy sytuacji lirycznej – dostrzega motyw miłości w tekście – dostrzega elementy symboliczne – zna podstawowe wyróżniki postawy romantycznej – wie, na czym polega ironia – dostrzega różnicę między postawą wobec 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy nawiązujące do dramatu Szekspira – krótko przedstawia sytuację liryczną – omawia motyw miłości występujący w tekście – wskazuje elementy symboliczne – wyjaśnia, na czym polega postawa romantyczna – wskazuje wersy o wymowie ironicznej – rozpoznaje dwie postawy wobec świata 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina główne elementy dramatu Szekspira – omawia sytuację liryczną – wyjaśnia funkcję motywu miłości – wyjaśnia znaczenie elementów symbolicznych – omawia postawę romantyczną wobec świata – ustala, czego lub kogo dotyczy ironia – ustala, na czym polega postawa ludzi, a na czym postawa cyprysów wobec świata 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia cel nawiązania do dramatu Szekspira – wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej – ustala, po co poeta przywołuje motyw miłości – omawia funkcje elementów symbolicznych – przypomina bohaterów literackich prezentujących postawę romantyczną wobec świata – wyjaśnia funkcję ironii – ustosunkowuje się do postaw wobec 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem postaw wobec świata

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			świata ludzi i cyprysów			świata przedstawionych w wierszu	
79.	Kiedy umiera geniusz	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Kiedy umiera geniusz</i> Cyprian Norwid, <i>Czarne kwiaty</i>	– czyta wstęp ze zrozumieniem – zna podstawowe informacje o Szopenie – wskazuje fragmenty opisowe – dostrzega gloryfikację bohatera – wie, na czym polega synkretyzm rodzajowy	– wydobywa ze wstępu informacje na temat genezy <i>Czarnych kwiatów</i> – krótko przedstawia bohatera – ustala temat części opisowych – wskazuje fragmenty gloryfikujące bohatera – rozpoznaje synkretyzm rodzajowy w tekście	– wie, co jest tematem całego zbioru <i>Czarne kwiaty</i> – przypomina sylwetkę Szopena jako wybitnego twórcy – rozpoznaje środki językowe gloryfikujące bohatera – analizuje części opisowe – wskazuje elementy różnych rodzajów literackich w tekście	– wyjaśnia genezę <i>Czarnych kwiatów</i> – przygotowuje prezentację na temat Szopena – wyjaśnia cel gloryfikacji bohatera – ustala funkcję części opisowych – wyjaśnia źródła i funkcję synkretyzmu rodzajowego	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem sposobów gloryfikacji i idealizacji bohatera
80.	Sens sztuki i piękna	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Sens sztuki i piękna</i>	– wie, co to jest alegoria	– rozpoznaje alegorię – wskazuje apostrofę	– ustala, czego dotyczy alegoria	– wyjaśnia znaczenie alegorii	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
81.	Polska i polskość w poezji Norwida	<p>Cyprian Norwid, <i>Fortepian Szopena</i></p> <p>wprowadzenie do lekcji 12. <i>Polska i polskość w poezji Norwida</i></p> <p>Cyprian Norwid, <i>Fortepian Szopena</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, na czym polega apostrofa – wskazuje w tekście metafory – zna pojęcie inwersji – rozróżnia elementy tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej – krótko charakteryzuje muzykę Szopena – wskazuje elementy składające się na doskonałość według Norwida – wie, na czym polega kontrast 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenia metafor – wyjaśnia, na czym polega inwersja – wskazuje w tekście pojęcia odwołujące się do tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej – wyjaśnia, jak Norwid postrzegał muzykę Szopena – ustala, co Norwid postrzega jako doskonałe – wskazuje kontrast – analizuje budowę neologizmów – ustala, co zostało pokazane za pomocą personifikacji 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, do kogo lub czego skierowana jest apostrofa – ustala sensy przekazywane przez metafory – wskazuje w tekście inwersję – ustala funkcje elementów tradycji antycznej, chrześcijańskiej i ludowej – ustala, czym dla Polski i polskości jest muzyka Szopena – interpretuje fragmenty mówiące o doskonałości – ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję apostrofy – wykorzystuje znaczenia metafor przy interpretacji tekstu – wyjaśnia cel zastosowanej inwersji – omawia poglądy Norwida na temat tradycji – omawia środki językowe, którymi Norwid przedstawia muzykę Szopena – odtwarza poglądy Norwida na temat doskonałości – omawia funkcję kontrastu – wyjaśnia znaczenia neologizmów 	uwzględnieniem rozważań Norwida o sztuce i polskości

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje neologizmy – wie, na czym polega personifikacja – wyróżnia obrazy poetyckie – ustala, co składa się na wizję polskości 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zawartość obrazów poetyckich – odtwarza wizję ponadczasowej polskości 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, z czym związane są neologizmy zastosowane przez poetę – wyjaśnia znaczenia wynikające z zastosowanej personifikacji – omawia konstrukcję obrazów poetyckich – omawia i komentuje wizję ponadczasowej polskości 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę personifikacji w utworze – omawia relacje łączące obrazy poetyckie – zestawia Norwidowską wizję Polski i polskości z koncepcjami innych romantyków 	
82.	Rola jednostki w dziejach	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Rola jednostki w dziejach</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że rapsod jest gatunkiem literackim – na podstawie wstępu gromadzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje cechy rapsodu jako gatunku – przedstawia bohatera lirycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jakim celu poeta posłużył się rapsodem jako gatunkiem – charakteryzuje bohatera lirycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia związek rapsodu jako gatunku z tematyką i problematyką utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem sposobów kreowania poetyckiej wizji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Cyprian Norwid, <i>Bema pamięci żałobny-rapsod</i>	<p>informacje o Józefie Bemie</p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega porównanie – wskazuje elementy symboliczne – wie, że Norwid porusza w utworze problem jednostki w świecie – dostrzega nawiązania do różnych kultur – dostrzega przynajmniej jedną aluzję kulturową – wyodrębnia obrazy poetyckie – dostrzega puente utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy, które są ze sobą porównane – omawia elementy symboliczne – odtwarza poglądy Norwida na temat roli jednostki w świecie – zna pojęcie <i>synkretyzm kulturowy</i> – rozpoznaje aluzje kulturowe – omawia zawartość obrazów poetyckich – omawia wizję przyszości zawartą w utworze – dostrzega patos wypowiedzi poetyckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę porównania w całości tekstu – wyjaśnia znaczenie elementów symbolicznych dla budowania obrazów poetyckich – przypomina romantyczne założenia na temat roli jednostki w świecie – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm kulturowy – wskazuje cechy obrazów poetyckich (plastyka, dynamika) i wskazuje kreujące je środki językowe 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposób kreacji bohatera lirycznego – wyjaśnia funkcję porównania – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – omawia poglądy Norwida na temat jednostki w świecie z punktu widzenia założeń romantyzmu – wskazuje źródła kultury łączące się w utworze – wyjaśnia funkcję aluzji kulturowych – omawia relacje łączące obrazy poetyckie 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			– cytuje fragmenty wyrażone patetycznym stylem		– omawia językowe sposoby pokazania wizji przyszłości – wyjaśnia cele patosu wypowiedzi	– interpretuje znaczenie puenty – omawia językowe sposoby osiągania patosu w utworze	
83.	Humanizm chrześcijański Norwida	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Humanizm chrześcijański Norwida</i> Cyprian Norwid, <i>Promethidion</i>		– wyjaśnia, czego dotyczą treści antyczne, a czego ewangeliczne – omawia kompozycję utworu – charakteryzuje bohatera – przypomina, na czym polega idealizm Platona – wskazuje źródła aluzji – wyjaśnia, co według Norwida łączy		– wyjaśnia, na czym polega humanizm chrześcijański – wyjaśnia, jakie znaczenie dla kompozycji utworu ma synkretyzm – łączy bohatera z ideą prometeizmu – tworzy wypowiedź w której wyjaśnia idealizm Platona – wyjaśnia funkcję aluzji	
84.	Użyteczność sztuki	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Użyteczność sztuki</i> Cyprian Norwid, <i>Promethidion</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
				ideę piękną i użyteczności – ustala, co łączy elementy symboliczne		– omawia Norwidowską ideę piękną i użyteczności – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	
85.	Ewolucja motywu pielgrzyma	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Ewolucja motywu pielgrzyma</i> Adam Mickiewicz, <i>Pielgrzym</i>	– wie, że sonet jest gatunkiem lirycznym – zna pojęcie <i>homo viator</i> – wskazuje nazwy własne związane z Orientem – dostrzega opozycję czasu i przestrzeni – dostrzega tożsamość bohatera i podmiotu lirycznego	– przypomina cechy sonetu – ustala miejsce i cel wędrowki bohatera – wyjaśnia znaczenie apostrofy do Litwy – nazywa czas i przestrzeń występujące w sonecie – omawia sytuację, w jakiej znajduje się bohater liryczny	– omawia sonet jako gatunek liryczny – wyjaśnia, na czym polega motyw <i>homo viator</i> – ustala relacje między Orientem a Litwą – omawia opozycje czasu i przestrzeni – charakteryzuje bohatera lirycznego	– przypomina inne sonety Adama Mickiewicza – przypomina utwory, w których występuje motyw <i>homo viator</i> – omawia stan wewnętrzny bohatera związany z oddaleniem od Litwy – wyjaśnia funkcję opozycji czasu i przestrzeni – analizuje przeżycia bohatera lirycznego	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu <i>homo viator</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Cyprian Norwid, <i>Pielgrzym</i>	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega łączność z sonetem Mickiewicza – wskazuje neologizmy w utworze – przedstawia bohatera lirycznego – ustala tematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega związek utworu z sonetem Mickiewicza – ustala, czego dotyczy neologizmy – wydobywa z tekstu wiersza informacje o bohaterze lirycznym – formułuje w postaci równoważnika zdania tematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnice w kreowaniu przesłania w stosunku do sonetu Mickiewicza – wyjaśnia znaczenia neologizmów – odtwarza myśli i poglądy bohatera lirycznego – wydobywa główną myśl z utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnice w kreowaniu bohatera lirycznego – omawia funkcje neologizmów – omawia wartości ważne dla bohatera lirycznego – ustosunkowuje się do problematyki utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem kreacji bohatera lirycznego
86.	Romantyk w wielkim mieście	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Romantyk w wielkim mieście</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega ironia – dostrzega związek podmiotu lirycznego z bohaterem lirycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, kogo lub czego dotyczy ironia – charakteryzuje podmiot liryczny – nazywa elementy kontrastujące ze sobą 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje fragmenty o wymowie ironicznej, komentuje je – omawia wartości ważne dla podmiotu lirycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję ironii – omawia światopogląd podmiotu lirycznego – wyjaśnia funkcję kontrastu 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego wymowy społecznej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Cyprian Norwid, <i>Nerwy</i>	– dostrzega kontrast – nazywa klasy społeczne występujące w utworze	– charakteryzuje klasy społeczne przedstawione w utworze	– omawia elementy kontrastujące ze sobą – omawia relacje między klasami społecznymi występującymi w utworze	– odczytuje wymowę społeczną utworu	
		<i>Larwa</i>	– wskazuje słowa kluczowe w wierszu – rozpoznaje metafory – wie, co to jest puenta	– wyjaśnia, jak zostały wyodrębnione słowa kluczowe – ustala, z czym są związane metafory – dostrzega puentę w wierszu	– tworzy wokół słów kluczowych pola semantyczne – wyjaśnia znaczenie metafor – wyjaśnia znaczenie puenty	– wykorzystuje słowa kluczowe do interpretacji utworu – omawia funkcję metafor – wykorzystuje puentę do interpretacji utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem płaszczyzny aksjologicznej
87.	Romantyzm zaangażowany	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Romantyzm zaangażowany</i>	– wydobywa ze wstępu do rozdziału informacje	– charakteryzuje bohatera lirycznego – omawia kontekst historyczny	– omawia uczucia podmiotu lirycznego względem bohatera	– omawia stosunek podmiotu lirycznego do bohatera	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Cyprian Norwid, <i>Do obywatela Johna Brown</i>	o bohaterze lirycznym – określa czas i miejsce sytuacji lirycznej – wskazuje symbole – przypomina, na czym polega anafora – wymienia podstawowe prawa człowieka – dostrzega polityczną wymowę utworu	– wyjaśnia znaczenie symboli – wskazuje anaforę – wie, że utwór mówi o prawach człowieka – wie, z czego wynika polityczna wymowa utworu	– omawia rolę jednostki w biegu historii – komentuje wartość symboliczną utworu – wyjaśnia znaczenia budowane przez anaforę – wypowiada się na temat praw człowieka – ocenia, czy poezja powinna mieć wydźwięk polityczny	– dostrzega uniwersalizm utworu – wykorzystuje symbolikę do interpretacji utworu – określa funkcję anafory – komentuje poglądy Norwida na temat praw człowieka – komentuje polityczny wymiar treści utworu	
88.	Współczesne nawiązanie do poezji Norwida	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Współczesne nawiązanie do poezji Norwida</i>	– przypomina, kim były Muzy i Pegaz – ustala, kto bierze udział w spotkaniu autorskim	– wyjaśnia znaczenie motywu Muzy i Pegaza – omawia okoliczności sytuacji lirycznej	– wymienia elementy decydujące o metapoetyckim charakterze wypowiedzi	– wyjaśnia, na czym polega metapoetycki charakter utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Wisława Szymborska, <i>Wieczór autorski</i>	– dostrzega zestawienie kultury popularnej i wysokiej – rozpoznaje ironię w wypowiedzi poetyckiej	– wskazuje elementy kultury popularnej i wysokiej – ustala, czego dotyczy ironia	– omawia zachowanie uczestników spotkania – omawia elementy kultury popularnej i wysokiej – omawia funkcję ironii	– określa stosunek osoby mówiącej do sytuacji lirycznej – określa relacje między elementami kultury popularnej i wysokiej – wyjaśnia, w jakim celu została zastosowana ironia	metapoetyckiego charakteru
89.	O misji pisarza – krytycznie	wprowadzenie do lekcji 20. <i>O misji pisarza – krytycznie</i> Witold Gombrowicz, <i>Trans-Atlantyk</i>	– przypomina, na czym polega satyra – zna konwencję groteski – wie, co to jest archaizm – rozpoznaje odniesienia do tradycji	– ustala, co lub kto został przedstawiony satyrycznie – wskazuje elementy przedstawione groteskowo – wskazuje przykłady archaizmów w tekście	– omawia elementy satyry w tekście – omawia sposoby kreowania groteski – ustala, czego dotyczą archaizmy użyte w tekście – ustala, co z tradycji zostaje odrzucone w tekście	– omawia funkcję satyry w tekście – ustala, czemu służy groteska w tekście – omawia funkcje zastosowanych archaizmów – omawia stosunek do tradycji w tekście	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem stosunku do tradycji i konwencji groteski
90.	Dyskusja z ideą ojczyzny	wprowadzenie do lekcji 21.					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>Dyskusja z ideą ojczyzny</i> Witold Gombrowicz, <i>Trans-Atlantyk</i>		– wskazuje ośmieszone elementy tradycji			
91.	Nie igra się z miłością	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Nie igra się z miłością</i> Georges Bizet, <i>Carmen</i>	– wyróżnia operę spośród innych tekstów kultury – prezentuje najważniejsze wydarzenia – przedstawia Carmen – dostrzega wątek miłosny	– dostrzega syntezę sztuk w operze – krótko przedstawia bieg wydarzeń – charakteryzuje Carmen – wskazuje najważniejsze elementy wątku miłosnego	– omawia cechy opery jako tekstu kultury przedstawia streszczenie utworu, przedstawia uczucia i emocje Carmen, streszcza wątek miłosny	– wymienia przykłady znanych oper – zestawia fragmenty tekstu z muzyką – ocenia Carmen – ustala, jakie znaczenia dla fabuły ma wątek miłosny	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu <i>famme fatale</i>
92.	Romantyczna synteza sztuk	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Romantyczna synteza sztuk</i>	– dostrzega, że tematem utworu jest twórczość artystyczna	– omawia normy artystyczne zaprezentowane przez poetę	– ustala, dlaczego utwór można zaliczyć do nurtu parnasizmu	– wyjaśnia, na czym polega parnasizm – omawia funkcje me-tafor	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem zasad

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Théophile Gautier, <i>Sztuka</i>	<ul style="list-style-type: none"> – cytuje metafory – wyjaśnia, kim jest artysta – wymienia wspomniane w utworze materie do tworzenia dzieł sztuki – przypomina, na czym polega motyw <i>non omnis moriar</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenia metafor – omawia rolę artysty – ustala, jakie formy wypowiedzi artystycznej wymienia poeta – omawia motyw <i>non omnis moriar</i> w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje znaczenia metafor do interpretacji wiersza – wyjaśnia, co wyróżnia artystę spośród innych ludzi – omawia walory decydujące o artyzmie dzieła – przypomina dzieła wykorzystujące motyw <i>non omnis moriar</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia relacje artysty ze światem – ustala, co jest miarą wielkości dzieła – wyjaśnia, w jaki sposób tekst realizuje motyw <i>non omnis moriar</i> 	poetyckich w nim przedstawionych
POZYTYWIZM							
93.	„Wiek pary i elektryczności”	wprowadzenie do lekcji 24. „Wiek pary i elektryczności”	<ul style="list-style-type: none"> – wie, o czym jest mowa w tekście – wymienia trzy nurty tradycji wspomniane w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza poglądy pokolenia postycznioowego – ustala, które tradycje wpływały na poglądy pozytywistów 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia założenia pozytywistów – ustala, które tradycje odrzucali pozytywiści 	<ul style="list-style-type: none"> – komentuje poglądy pokolenia postycznioowego – wyjaśnia, które tradycje akceptowali pozytywiści 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem założeń pozytywizmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Jerzy Jedlicki, <i>Jakiej cywilizacji Polacy potrzebują</i>	– wie, że w tekście omówiony jest program pozytywistów	– wymienia podstawowe zasady pozytywistów	– wyjaśnia główne hasła pozytywistów	– omawia program pozytywistów	
		Eliza Orzeszkowa, <i>Kilka uwag nad powieścią</i> Aleksander Świętochowski, <i>Pleśń literacka i społeczna</i> Aleksander Świętochowski, <i>My i wy</i> Piotr Chmielowski,	– zna gatunki publicystyczne – zna pojęcie realizm – formułuje temat fragmentu tekstu A. Świętochowskiego – rozpoznaje dwa pokolenia, o których mówi Świętochowski – zna pojęcie <i>utilitaryzm</i> – zna podstawowe środki retoryczne	– odróżnia publicystykę od literatury pięknej – wie, na czym polega konwencja realistyczna – omawia związki między literaturą a społeczeństwem – nazywa pokolenia, o których mówi Świętochowski – wie, na czym polega <i>utilitaryzm</i> – wymienia podstawowe środki retoryczne	– omawia cechy wypowiedzi o charakterze publicystycznym – podaje przykłady tekstów w konwencji realistycznej – odtwarza poglądy autora na temat związków literatury ze społeczeństwem – omawia pokolenia przedstawiane przez Świętochowskiego – podaje przykłady <i>utilitaryzmu</i>	– wyjaśnia, dlaczego fragmenty przeczytanych tekstów należą do publicystyki – zestawia realizm z innymi konwencjami – podaje przykłady związków między literaturą a społeczeństwem – ustala, co różni pokolenia prezentowane przez Świętochowskiego – wyjaśnia, na czym polega <i>utilitaryzm</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstów ze szczególnym uwzględnieniem programu pozytywistycznego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>Utylitaryzm w literaturze</i>	– wie, na czym polega funkcja perswazyjna	– rozpoznaje funkcje tekstów publicystycznych	– podaje przykłady środków retorycznych – wymienia funkcje tekstów publicystycznych	– omawia środki retoryczne używane w tekstach publicystycznych – omawia środki językowe realizujące funkcję perswazyjną	
94.	Filozofia pozytywizmu	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Filozofia pozytywizmu</i> Auguste Comte, <i>Wykład filozofii pozytywnej</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna podstawowe nurty filozofii pozytywistycznej – ustala cel filozofii pozytywnej według Comte’a	– wydobywa informacje z tekstu – wymienia nazwy nurtów filozoficznych epoki pozytywizmu – odtwarza poglądy Comte’a na temat filozofii pozytywnej	– porządkuje informacje z tekstu – omawia założenia wybranego nurtu filozoficznego epoki pozytywizmu – omawia stosunek Comte’a do tradycji filozoficznej	– hierarchizuje informacje z tekstu – omawia założenia nurtów filozoficznych pozytywizmu – omawia założenia filozofii pozytywnej	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem założeń filozofii pozytywnej
95.	Tradycja i postęp	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Tradycja i postęp</i>	– wie, kiedy utwór można nazwać programowym	– wie, że wiersz ma charakter programowy	– wyjaśnia, dlaczego wiersz można potraktować jako utwór programowy	– przypomina utwór programowy romantyzmu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Adam Asnyk, <i>Do młodych</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje lirykę apelu – odtwarza własnymi słowami nakazy podmiotu lirycznego – wskazuje elementy związane z tradycją – wskazuje cytaty nawiązujące do założeń pozytywizmu – rozpoznaje motyw młodości 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zbiorowego adresata – wyodrębnia nakazy, zakazy i polecenia – ustala, w czym poeta widzi wartość tradycji – dostrzega związek z hasłami pozytywistycznymi – ustala, jak wyrażony został motyw młodości 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia zbiorowego adresata – komentuje nakazy, zakazy i polecenia – ustala, jak poeta ocenia tradycję romantyczną – omawia nawiązania do haseł pozytywizmu – ustala, jaką funkcję pełni motyw młodości 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje zbiorowego adresata – omawia cel wypowiedzi poetyckiej – omawia stosunek do tradycji – ustala, czemu służą nawiązania do haseł pozytywizmu – przywołuje inne utwory zawierające motyw młodości 	nawiązań do haseł pozytywizmu
96.	Ambiwalentny stosunek do romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Ambiwalentny stosunek do romantyzmu</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje temat utworu – dostrzega motyw dwóch pokoleń 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega progresywizm – nazywa dwa pokolenia, o których mowa wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy progresywizmu – charakteryzuje dwa pokolenia 	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza stosunek poety do progresywizmu – omawia relacje między dwoma pokoleniami 	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem nawiązań do

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Adam Asnyk, <i>Daremne żale</i>	– łączy z pokoleniami dwie postawy wobec świata – rozpoznaje funkcję impresywną tekstu	– omawia dwie postawy wobec świata – wie, na czym polega funkcja impresywna	– charakteryzuje dwie postawy wobec świata – ustala, jak realizowana jest funkcja impresywna tekstu	– ocenia dwie postawy wobec świata – wskazuje środki językowe realizujące funkcję impresywną	światopoglądu pozytywistycznego
97.	Miłosne wiersze Asnyka	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Miłosne wiersze Asnyka</i> Adam Asnyk, <i>Między nami nic nie było;</i> <i>Gdybym był młodszy</i>	– wie, że utwory podejmują tematykę miłości – dostrzega elementy natury przywołane w wierszu – wie, na czym polega kompozycja kłamrowa – wie, na czym polega paralelizm znaczeniowy	– formułuje tematykę obu wierszy – wskazuje elementy natury przywołane w wierszu – dostrzega kompozycję kłamrową – wskazuje paralelizm znaczeniowy – charakteryzuje osobę mówiącą i adresata	– omawia tematykę obu wierszy – omawia elementy natury – ustala, co utwór zyskuje dzięki kompozycji kłamrowej – omawia paralelizm składniowy – charakteryzuje osobę mówiącą i adresatkę wypowiedzi	– porównuje tematykę obu wierszy – ustala, w jakim celu zostały przywołane elementy natury – wyjaśnia funkcję kompozycji kłamrowej – wyjaśnia funkcję paralelizmu – omawia relacje między osobą mówiącą i adresatem	– samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem kreowania obrazu miłości

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			– ustala, kto, do kogo mówi				
98.	Pozytywistka o powstaniu styczniowym	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Pozytywistka o powstaniu styczniowym</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Gloria victis</i>	– wie, że tekst to proza poetycka – rozpoznaje personifikację – wie, na czym polega gloryfikacja – wymienia bohaterów historycznych i fikcyjnych – rozpoznaje nawiązania biblijne i antyczne – wyodrębnia obrazy poetyckie – rozpoznaje symbole	– wyjaśnia, na czym polega proza poetycka – wymienia elementy podległe personifikacji – ustala, co lub kto podlega gloryfikacji – omawia postawy bohaterów – omawia nawiązania biblijne i antyczne – omawia zawartość obrazów poetyckich – wyjaśnia znaczenie symboli	– wyjaśnia, dlaczego tekst można uznać za prozę poetycką – omawia cel personifikacji – określa przyczyny gloryfikacji – ocenia postawy bohaterów – omawia funkcję nawiązań biblijnych i antycznych – omawia emocje związane z obrazami poetyckimi – komentuje znaczenie symboli	– omawia cel zastosowania prozy poetyckiej – omawia funkcję personifikacji – ustala, jakie środki językowe zostały wykorzystane w celu gloryfikacji – ustala, w czym wyrażał się heroizm bohaterów – komentuje nawiązania biblijne i antyczne – omawia relacje między obrazami poetyckimi	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem jego symboliki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
						– wykorzystuje znaczenie symboli do interpretacji tekstu	
99.	Płacz matki w <i>Hekubie</i>	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Płacz matki w „Hekubie”</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Hekuba</i> (z cyklu <i>Gloria victis</i>)	– zna kategorię tragizmu – wie, kim w literaturze antyku była Hekuba – kojarzy wypowiedź matki o niewolnikach z <i>Konradem Wallenrodem</i> – nazywa wartości ważne dla bohaterów – pisze krótką wypowiedź argumentacyjną	– ustala, na czym polega tragizm wyboru, którego musieli dokonać bracia – opowiada o losach Hekuby – rozpoznaje aluzje do <i>Konrada Wallenroda</i> – wyjaśnia źródła wartości ważnych dla bohaterów – pisze wypowiedź argumentacyjną	– wyjaśnia, na czym polega tragizm matki – omawia nawiązania do antyku – wyjaśnia związek utworu z <i>Konradem Wallenrodem</i> – omawia wartości ważne dla bohaterów – w wypowiedzi argumentacyjnej przedstawia swoje poglądy i je uzasadnia	– omawia koncepcję tragizmu w opowiadaniu – wyjaśnia cel nawiązań do antyku – wyjaśnia rolę nawiązania do <i>Konrada Wallenroda</i> – pokazuje, jak bohaterowie wcielali wyznawane wartości w czyn – w wypowiedzi argumentacyjnej stosuje różne rodzaje argumentów	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem tragizmu postaci

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
100.	O powstaniu styczniowym – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 31. <i>O powstaniu styczniowym – współcześnie</i> Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Zarudzie</i>	– przedstawia bohaterów tekstu – dostrzega nawiązania do romantyzmu – przedstawia racje bohaterów – wie, że utwór nawiązuje do powstania styczniowego	– ustala, który z bohaterów jest idealistą, a który pragmatykiem – wskazuje nawiązania do romantyzmu – zestawia ze sobą racje bohaterów – wskazuje elementy nawiązujące do powstania styczniowego	– komentuje światopogląd bohaterów – wie, do jakich elementów romantyzmu nawiązuje utwór – wyjaśnia, które racje bohaterów go przekonują – odtwarza obraz powstania styczniowego w utworze	– ocenia światopogląd bohaterów – omawia nawiązania do romantyzmu – ocenia racje bohaterów – przywołuje teksty prezentujące obraz powstania styczniowego	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem obrazu powstania styczniowego
101.	Polskie gospodarstwo	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Polskie gospodarstwo</i>	– rozpoznaje i tytułuje wątki powieści	– rekonstruuje obraz świata szlacheckiego przedstawiony w powieści	– opowiada o świecie przedstawionym powieści	– porównuje świat szlachecki z jego obrazem w <i>Panu Tadeuszu</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	– podaje przykłady opisu przyrody – przypomina, co to była szlachta zaściankowa – przedstawia Jana i Cecylię	– analizuje wybrany opis przyrody – podaje przedstawicieli szlachty zaściankowej – opowiada historię Jana i Cecylii – opowiada, kto z bohaterów brał udział w powstaniu styczniowym – omawia motyw pracy w utworze – omawia trzy postawy wobec ojczyzny przedstawione w powieści	– omawia językowe sposoby konstruowania opisów przyrody – opowiada o życiu szlachty zaściankowej – ustala, w jaki sposób w fabule powieści pojawia się motyw Jana i Cecylii – przypomina historię bitwy powstańców – wymienia hasła pozytywistyczne, do których nawiązuje Orzeszkowa w powieści	– omawia funkcję opisów przyrody w powieści – omawia relacje między szlachtą średnią a zaściankową – wyjaśnia symbolikę mogiły Jana i Cecylii – omawia symbolikę mogiły powstańców – omawia sposoby nawiązania do programu pozytywizmu – ocenia postawy wobec ojczyzny przedstawione w utworze – omawia relacje między pokoleniami – omawia konwencję utworu Orzeszkowej	związków ze światopoglądem pozytywistycznym i stosunku do romantyzmu
102.	Program pozytywizmu w <i>Nad Niemnem</i>	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Program pozytywizmu w „Nad Niemnem”</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>	– wskazuje nawiązania do powstania styczniowego – przedstawia poglądy wybranych bohaterów na temat wartości pracy – omawia postawy wybranych				
103.	Dyskusja o patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 34.					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>Dyskusja o patriotyzmie</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>	bohaterów wobec ojczyzny – podaje po jednym przykładzie przedstawicieli dwóch pokoleń – zna realizm jako konwencję literacką – ogląda ze zrozumieniem adaptację literacką powieści	– wskazuje, kto należy do pokolenia „młodych”, a kto do pokolenia „starych” – przypomina cechy realizmu jako konwencji literackiej – porównuje adaptację z literackim pierwowzorem	– ocenia postawy wybranych bohaterów wobec ojczyzny – omawia różnice pokoleniowe – wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią realistyczną – wypowiada się na temat adaptacji filmowej	– ocenia filmową adaptację	
104.	Starzy i młodzi	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Starzy i młodzi</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>					
105.	Miłosne historie w <i>Nad Niemnem</i>	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Miłosne historie w „Nad Niemnem”</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>					
106.	Nadniemeńska epopeja	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Nadniemeńska epopeja</i> Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>					
107.	<i>Nad Niemnem</i> na dużym ekranie	wprowadzenie do lekcji 38. <i>„Nad Niemnem” na dużym ekranie</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Eliza Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>					
108.	Kabaret wobec mitów narodowych	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Kabaret wobec mitów narodowych</i> Jeremi Przybora, <i>Zosia i Ułani</i>	– rozpoznaje, że utwór jest piosenką – wie, co to jest stereotyp – wyczuwa w tekście element humorystyczny – wie, co to jest puenta – wie, na czym polega reinterpretacja	– wskazuje w tekście cechy piosenki – podaje przykłady znanych mu stereotypów – wskazuje elementy humorystyczne – rozpoznaje puentę – ustala, co podlega reinterpretacji w utworze	– próbuje dobrać do tekstu melodię – wskazuje elementy przedstawione w utworze stereotypowo – ustala, jak wprowadzany jest humor w tekście – omawia związek puenty z tekstem – określa cel reinterpretacji	– wyjaśnia, dlaczego utwór jest piosenką – ustala, jaką rolę ma posłużenie się przez autora stereotypem – określa rolę humoru w tekście – omawia funkcję puenty – określa funkcję reinterpretacji	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem reinterpretacji motywu
109.	Czytanie powieści	wprowadzenie do lekcji 40.	– czyta tekst ze zrozumieniem – wie, że tekst jest esejem	– wydobywa informacje z tekstu – podaje cechy eseju	– porządkuje informacje z tekstu, porównuje esej z	– ustosunkowuje się do poglądów autorki – wyjaśnia, dlaczego tekst jest esejem	– samodzielnie analizuje i interpretuje esej ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>Czytanie powieści</i> Olga Tokarczuk, <i>Lalka i perła</i>	– cytuje odpowiednie fragmenty	– wyjaśnia, na czym polega oczyszczające działanie literatury	innymi gatunkami publicystycznymi – omawia wpływ literatury na czytelnika	– omawia działania literatury z perspektywy antycznego <i>katharsis</i>	uwzględnieniem roli literatury
110.	Felieton – komentarz do rzeczywistości	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Felieton – komentarz do rzeczywistości</i> Bolesław Prus, <i>Jubileusz i współczesność</i>	– wie, że tekst jest felietonem – nazywa wydarzenia historyczne przywołane w tekście – przypomina główne hasła pozytywistyczne	– wskazuje cechy felietonu – opowiada o faktach historycznych przywołanych w tekście – sytuje czasowo wydarzenia historyczne przywołane w felietonie – odtwarza ocenę Polaków żyjących na zesłaniu	– omawia felieton jako gatunek publicystyczny – ustala, co łączy wydarzenia historyczne przywołane w felietonie – omawia odniesienia do haseł pozytywistycznych	– wyjaśnia, czym wyróżnia się felieton spośród innych gatunków publicystycznych – określa stosunek autora do przywoływanych faktów historycznych – ustala, jak Prus ocenia Polaków – komentuje odniesienia do haseł pozytywistycznych	– samodzielnie analizuje i interpretuje felieton ze szczególnym uwzględnieniem wymowy całego tekstu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
				– dostrzega odniesienia do haseł pozytywizmu			
111.	Współczesny felieton	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Współczesny felieton</i> Wojciech Orliński, <i>Pokochałem audiobooki</i>	– wie, że tekst jest felietonem – dostrzega argumentacyjny charakter wypowiedzi – dostrzega humor w tekście – pisze krótki felieton na wskazany temat	– przypomina cechy felietonu – wydobywa argumenty z tekstu – ustala, czego dotyczy humor w tekście – pisze felieton	– przypomina tematykę poznanych wcześniej felietonów – odtwarza argumenty autora – wypowiada się na temat humoru w tekście – pisze felieton na samodzielnie wybrany temat	– wyjaśnia, dlaczego tekst jest felietonem – ustosunkowuje się do argumentów autora – omawia funkcję humoru – pisze felieton na samodzielnie wybrany temat – wprowadza elementy humoru	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst – odnosi się do wyводу i argumentów autora
112.	Różne oblicza patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Różne oblicza patriotyzmu</i>	– wie, że utwór ma wymowę patriotyczną – rozpoznaje archaizmy	– omawia rodzaj patriotyzmu opisany w utworze – omawia rodzaje archaizmów	– komentuje wizję patriotyzmu przedstawioną w utworze – wyjaśnia znaczenia archaizmów	– ustosunkowuje się do rodzaju patriotyzmu przedstawionego w wierszu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem poetyckiego sposobu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<p>Maria Konopnicka, <i>Rota</i>,</p>	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega patos wypowiedzi – wie, na czym polega inwersja – rozpoznaje peryfrazę – dostrzega zbiorowy podmiot liryczny – wyjaśnia pojęcie narodu. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, z czego wynika patos wypowiedzi – cytuje fragmenty, w których występuje inwersja – ustala, czego dotyczy peryfraza – wyjaśnia, jaka zbiorowość wypowiada się w utworze – ustala, co autorka rozumie pod pojęciem <i>naród</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego wypowiedź ma charakter patetyczny – ustala, jak inwersja wpływa na wypowiedź poetycką – komentuje obecność peryfrazy – odtwarza deklaracje zbiorowości – zestawia pojęcie narodu z pojęciem społeczeństwa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia funkcję archaizacji – omawia środki językowe budujące nastrój patosu – określa funkcję inwersji – omawia funkcję peryfrazy – ustala cel wypowiedzi zbiorowej – ustosunkowuje się do poglądów Konopnickiej na temat narodu 	kształtowania postawy patriotycznej
		<p>Grzegorz Ciecchowski, <i>Nie pytaj o Polskę</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje personifikację – przedstawia osobę mówiącą 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę personifikacji – charakteryzuje osobę mówiącą – rozpoznaje aluzję literacką 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia wpływ personifikacji na wymowę obrazu poetyckiego 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, co personifikacja ojczyzny mówi o bohaterze lirycznym – ustala, czym osoba mówiąca różni się od innych 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem motywu miłości do ojczyzny

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega aluzja literacka – zna pojęcie <i>turpizm</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w utworze realia turpistyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia wartości ważne dla osoby mówiącej – omawia relacje osoby mówiącej z innymi – komentuje wpływ aluzji literackiej na wymowę utworu – ocenia wpływ realiów turpistycznych na wymowę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, czemu służy aluzja literacka – ustala, co wynika z zestawienia realiów turpistycznych z postawą patriotyczną 	
113.	Wobec ucisku politycznego	<p>wprowadzenie do lekcji 44. <i>Wobec ucisku politycznego</i></p> <p>Maria Konopnicka, <i>Contra spem spero</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje miejsca, w których ujawnia się podmiot liryczny – wskazuje miejsca, w których pojawia się bohater – rozpoznaje aluzje 	<ul style="list-style-type: none"> – gromadzi informacje na temat podmiotu lirycznego – rozpoznaje bohatera zbiorowego – wskazuje aluzje do upadku powstania styczniowego 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje podmiot liryczny – omawia rolę bohatera zbiorowego – omawia aluzje do upadku powstania styczniowego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia relacje podmiotu lirycznego z bohaterem lirycznym – ustala, kogo reprezentuje bohater zbiorowy – przytacza inne utwory, mówiące o 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem odwołania do klęski powstania styczniowego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Wojciech Młynarski, <i>Moje ulubione drzewo</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega porównanie homeryckie – tłumaczy tytuł na język polski – wskazuje elementy symboliczne – wskazuje fragmenty, w których jest mowa o przyszłości – dostrzega wspólnotę motywów i problematyki z wierszem Młynarskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia porównanie homeryckie – wyjaśnia tytuł utworu – omawia znaczenia elementów symbolicznych – określa stosunek poetki do przyszłości – zestawia ze sobą dwa utwory 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i omawia zawartość obrazu poetyckiego z porównania homeryckiego – omawia nawiązania biblijne – omawia relacje między elementami symbolicznymi – ocenia stosunek poetki do przyszłości – wyciąga wnioski z analizy porównawczej dwóch utworów 	<ul style="list-style-type: none"> powstaniu styczniowym – ustala funkcję porównania homeryckiego – wyjaśnia rolę nawiązań biblijnych – uwzględnia symbolikę elementów w interpretacji – omawia wizję przyszłości wyłaniającą się z tekstu – dokonuje interpretacji porównawczej 	
114.	Miłość pozytywistki	wprowadzenie do lekcji 45.	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega, że obydwie utwory podejmują ten sam motyw 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia motyw przemijającej miłości pokazany w obu tekstach 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje motyw przemijającej miłości ukazanej w obu tekstach 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje motyw przemijającej miłości ukazanej w obu tekstach 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje samodzielnie analizy i interpretacji porównawczej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>Miłość pozytywistki</i> Maria Konopnicka, <i>Kubek</i> Mieczysław Jastrun, <i>Niekochana</i>	– wskazuje elementy symboliczne – zestawia oba teksty	– omawia elementy symboliczne – dokonuje analizy porównawczej	– wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – wskazuje elementy wspólne i różniące dwóch tekstów	– przywołuje inne utwory o podobnej tematyce – zestawia ze sobą elementy o znaczeniu symbolicznym – interpretuje porównawczo oba utwory z uwzględnieniem innych tekstów o podobnej tematyce	
115.	Realizm w powieści	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Realizm w powieści</i> Michał Głowiński, <i>Powieść i autorytety</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna powieść realistyczną jako rodzaj powieści ze względu na konwencję – zna pojęcie <i>mimetyzm</i> , łączy je	– wydobywa informacje z tekstu – omawia cechy powieści realistycznej – wyjaśnia, na czym polega mimetyzm – wyjaśnia, na czym polega dominacja narratora nad	– porządkuje informacje z tekstu – wyjaśnia, co wyodrębnia powieść realistyczną spośród innych typów powieści – omawia zasadę mimetyzmu	– wykorzystuje informacje z tekstu do sformułowania jego problematyki – zestawia powieść realistyczną z innymi rodzajami powieści – omawia wpływ zasady mimetyzmu na konstrukcję świata	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z powieścią realistyczną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
			z tradycją antyczną – krótko omawia pozycję i rolę narratora w powieści realistycznej	światem przedstawionym w powieści realistycznej	– omawia zadania narratora w świecie przedstawionym powieści realistycznej	przedstawionego powieści realistycznej – wyjaśnia, co to znaczy, że powieść realistyczna jest dwujęzyczna	
116.	Powieść realistyczna	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Powieść realistyczna</i> Honoré de Balzac, <i>Ojciec Goriot</i>	– zna realizm jako konwencję literacką – ustala, jakie miejsce zostało opisane – zna pojęcie <i>przestrzeń intymna</i> – rozpoznaje motyw domu	– przypomina cechy realizmu jako konwencji literackiej – opowiada o miejscu, które zostało opisane – wyjaśnia, co to jest <i>przestrzeń intymna</i> – opowiada o domu zobrazowanym we fragmencie	– omawia cechy powieści realistycznej – wymienia szczegóły opisu domu – ustala, z kim związana jest <i>przestrzeń intymna</i> przedstawiona we fragmencie – ustala, z kim związany jest motyw domu w powieści	– wyjaśnia, dlaczego powieść Balzaca reprezentuje powieść realistyczną – ustala, na czym koncentruje się narrator, kiedy opisuje <i>przestrzeń domu</i> – ustala, kogo charakteryzuje <i>przestrzeń intymna</i> przedstawiona w powieści – zestawia motyw domu przedstawiony	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem konwencji opisu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
						w powieści z innymi utworami	
117.	Realistyczny obraz społeczeństwa	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Realistyczny obraz społeczeństwa</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	– wie, że <i>Lalka</i> reprezentuje powieść realistyczną – tytułuje wątki powieści – dostrzega dwa rodzaje narracji –	– omawia założenia powieści realistycznej – omawia wielowątkowość fabuły – charakteryzuje dwa rodzaje narracji – charakteryzuje wybranych bohaterów – wymienia obecne w powieści odniesienia do programu pozytywizmu – opowiada o miejscach	– wskazuje odniesienia do konwencji realistycznej – streszcza wybrany wątek utworu – charakteryzuje obu narratorów – ocenia wybrane postaci – omawia odniesienia do programu pozytywizmu – omawia rolę opisów miejsc w fabule	– uzasadnia, dlaczego <i>Lalka</i> jest powieścią realistyczną – omawia fabułę powieści – ocenia narrację powieści – omawia relacje między bohaterami – komentuje odniesienia do programu pozytywizmu – łączy opisane miejsca z postaciami – odtwarza obraz społeczeństwa pokazany w powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do konwencji realistycznej
118.	Miłość w czasach nieromantycznych	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Miłość w czasach nieromantycznych</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	przyporządkowuje bohaterów wątkom – dostrzega odniesienia do programu pozytywizmu – wymienia najważniejsze				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
119.	Wokulski – pozytywista	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Wokulski – pozytywista</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	miejsca opisane w utworze – dostrzega zróżnicowanie społeczne pokazane w utworze – streszcza wątek miłości	przedstawionych w powieści – omawia warstwy społeczne przedstawione w powieści – omawia wpływ miłości do Izabeli na życie Wokulskiego	– przypisuje bohaterów do określonej warstwy społecznej – omawia charakter miłości Wokulskiego do Izabeli – przedstawia bohaterów idealistów	– ustala, czy miłość Wokulskiego do Izabeli miała charakter tragiczny – charakteryzuje bohaterów – idealistów – omawia, jak została przedstawiona w powieści nauka jako wartość	
120.	Trzy pokolenia idealistów	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Trzy pokolenia idealistów</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	Wokulskiego do Izabeli – wie, na czym polega idealizm – wymienia bohaterów związanych z nauką	– wskazuje idealistów – opowiada o bohaterach, dla których ważna była nauka – ustala, które wydarzenia powieści można zestawić z toposem <i>theatrum mundi</i>	– ustala, jak nauka wpłynęła na życie bohaterów – interpretuje tytuł powieści z perspektywy toposu <i>theatrum mundi</i> – omawia fragmenty, w	– zestawia topos <i>theatrum mundi</i> w powieści z fraszką Kochanowskiego – omawia wpływ języka ezopowego na powieść Prusa	
121.	Utopia naukowa w <i>Lalce</i>	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Utopia naukowa w „Lalce”</i>	– wie, na czym polega topos <i>theatrum mundi</i>				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	– wie, co to jest język ezopowy	– wskazuje fragmenty, w których występuje język ezopowy	których występuje język ezopowy		
122.	Topos <i>theatrum mundi</i>	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Topos theatrum mundi</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i> Jan Kochanowski, <i>O żywocie ludzkim</i>					
123.	Nowy kształt powieści	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Nowy kształt powieści</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Bolesław Prus, <i>Lalka</i>					
124.	Język ezopowy w XIX i XX w.	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Język ezopowy w XIX i XX w.</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i> Agnieszka Osiecka, <i>W żółtych płomieniach liści</i>					
125.	Stylistyczne zróżnicowanie polszczyzny	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Stylistyczne zróżnicowanie polszczyzny</i>	– wymienia różne znaczenia słowa <i>styl</i> – zna pojęcie <i>idiolekt</i>	– wie, co to jest styl językowy – charakteryzuje idiolekt wybranej osoby	– wyjaśnia, co to jest styl językowy – charakteryzuje idiolekt wybranego bohatera literackiego	– ustala, co składa się na styl językowy – charakteryzuje własny idiolekt – porównuje różne style funkcjonalne	– nazywa i charakteryzuje styl różnych wypowiedzi ustnych i pisemnych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Agata Tuszyńska, <i>Rosjanie w Warszawie</i>	– wymienia nazwy stylów językowych	– omawia cechy wybranego stylu językowego	– omawia cechy różnych stylów funkcjonalnych		
126.	Język środowiskowy	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Język środowiskowy</i> Bolesław Prus, <i>Lalka</i>	– wie, co to jest socjolekt – omawia socjolekt ludu w <i>Lalce</i>	– charakteryzuje socjolekt młodzieży – omawia socjolekt kulturowy występujący w <i>Lalce</i>	– charakteryzuje socjolekt mieszczaństwa w <i>Lalce</i>	– charakteryzuje socjolekt wybranej grupy – podaje z <i>Lalki</i> przykłady różnych socjolektów	– omawia wszystkie socjolekty występujące w <i>Lalce</i>
127.	Uniwersalizm noweli Prusa	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Uniwersalizm noweli Prusa</i> Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	– wie, że utwór jest nowelą – podaje bohaterów związanych z motywem władzy	– uzasadnia, że nowela to utwór epicki – porównuje style rządzenia Ramzesa i Horusa – odtwarza bieg fabuły	– przypomina cechy noweli jako gatunku – ocenia dwa style uprawiania polityki – streszcza fabułę	– wyjaśnia, dlaczego utwór jest nowelą – odnosi rozważania o polityce do czasów Prusa – omawia konstrukcję fabuły	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego uniwersalnej wymowy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
128.	Arcydzieło nowelistyki polskiej	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Arcydzieło nowelistyki polskiej</i> Bolesław Prus, <i>Z legend dawnego Egiptu</i>	– wskazuje najważniejsze wydarzenia – przypomina zakończenie – podaje przykłady archaizmów wykorzystanych w tekście – ma świadomość uniwersalizmu utworu	– wyjaśnia wymowę zakończenia – wyjaśnia znaczenia archaizmów – wyjaśnia, z czego wynika uniwersalizm noweli	– wyjaśnia, z czego wynika zaskakujące zakończenie – ustala, jaką funkcję pełni archaizmy – ustala, jak został osiągnięty uniwersalizm noweli	– ocenia symbolikę zakończenia – omawia funkcję archaizmów w wypowiedziach – ocenia utwór z punktu widzenia współczesności	
129.	Henryk Sienkiewicz patrzy na Amerykę	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Henryk Sienkiewicz patrzy na Amerykę</i> Henryk Sienkiewicz,	– wie, że reportaż jest gatunkiem publicystycznym – zna pojęcie <i>etnocentryzm</i> – dostrzega zestawienie dwóch cywilizacji	– wymienia cechy reportażu – wskazuje w tekście przykłady etnocentryzmu – omawia cywilizację Amerykanów i Europejczyków	– wyjaśnia, dlaczego tekst jest reportażem – omawia, na czym polega etnocentryzm – porównuje cywilizację Amerykanów i Europejczyków	– omawia specyfikę reportażu jako gatunku publicystyczno-literackiego – ustosunkowuje się do postawy etnocentryzmu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem obrazu dwóch cywilizacji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>Listy z podróży do Ameryki</i>	– przypomina hasła polskiego pozytywizmu	– rozpoznaje nawiązania do hasel polskiego pozytywizmu	– omawia cywilizację Amerykanów z perspektywy hasel polskiego pozytywizmu	– ocenia cywilizację Amerykanów i Europejczyków – komentuje związek cywilizacji Amerykanów z hasłami polskiego pozytywizmu	
130.	Współczesny reportaż historyczny	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Współczesny reportaż historyczny</i> Małgorzata Szejnert, <i>Wyspa klucz</i>	– wie, że tekst jest reportażem historycznym – opowiada, jak przebiegało przyjęcie emigrantów przybyłych do Stanów Zjednoczonych	– ustala, czym wyróżnia się reportaż historyczny spośród innych typów reportażu – opowiada o emigrantach przybyłych do Stanów Zjednoczonych	– omawia cechy reportażu historycznego – omawia stosunek urzędników do emigrantów	– wyjaśnia, dlaczego tekst jest reportażem historycznym – ocenia stosunek Amerykanów do emigracji	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem stosunku do emigrantów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
131.	Esej o historii i patriotyzmie	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Esej o historii i patriotyzmie</i> Jacek Kowalski, <i>Niezbędnik Sarmaty</i>	– wie, że esej to gatunek publicystyczny – wie, czym się różniła husaria od pospolitego ruszenia	– ustala, czym wyróżnia się esej spośród innych gatunków publicystycznych – wyjaśnia, co to było pospolite ruszenie	– omawia cechy eseju – wymienia zalety i wady pospolitego ruszenia – omawia specyfikę polskiej husarii	– wyjaśnia, dlaczego tekst jest esejem – omawia znaczenie husarii i pospolitego ruszenia dla obronności XVII-wiecznej Polski	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do eseju jako gatunku publicystycznego
132.	Historia w kształcie literackim	wprowadzenie do lekcji 63. <i>Historia w kształcie literackim</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	– wie, że utwór jest powieścią historyczną – rozpoznaje podstawowe środki retoryczne – rozróżnia perswazję od manipulacji	– wymienia cechy powieści historycznej – w wypowiedziach Radziwiłła wskazuje środki perswazyjne – ustala, kto podlega manipulacji – charakteryzuje Radziwiłła	– omawia cechy powieści historycznej – ocenia skuteczność środków perswazyjnych użytych przez Radziwiłła – omawia językowe środki manipulacji	– wyjaśnia, czym różni się powieść historyczna od innych typów powieści – omawia wpływ środków perswazyjnych używanych przez Radziwiłła na wymowę powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść ze szczególnym uwzględnieniem celu „ku pokrzepieniu serc”
133.	Spółczesność polskie czasu klęski	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Spółczesność</i>	– przedstawia księcia Radziwiłła	– wymienia przedstawicieli	– charakteryzuje szlachtę jako	– ocenia skuteczność językowych środków manipulacji	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>polskie czasu klęski</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	– wie, że szlachta jest bohaterem zbiorowym – przedstawia Kmicica – dostrzega podobieństwo losów Kmicica i Jacka Soplicy – wie, na czym polega ironia – wymienia wątki powieści – wie, co to jest archaizm	szlachty jako bohatera zbiorowego – charakteryzuje Kmicica – zestawia Kmicica z Jackiem Soplicą – rozpoznaje ironię we fragmentach tekstu – wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z wątkiem miłości Oleńki i Kmicica – rozpoznaje różne archaizmy	bohatera zbiorowego – wyjaśnia, dlaczego Kmicic jest bohaterem dynamicznym – wskazuje podobieństwa losów Kmicica i Jacka Soplicy – ustala, przeciwko komu skierowana jest ironia – streszcza wątek miłości Oleńki i Kmicica – tłumaczy archaizmy na język współczesny	używanych przez bohaterów – ocenia szlachtę jako bohatera zbiorowego – ocenia Radziwiłła – omawia przemianę Kmicica – dokonuje charakterystyki porównawczej Kmicica i Jacka Soplicy – omawia funkcję ironii – uzasadnia, że miłość Oleńki i Kmicica ma rysy miłości romantycznej – ustala wpływ archaizacji na wymowę powieści	
134.	Sienkiewiczowski model patriotyzmu	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Sienkiewiczowski model patriotyzmu</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
135.	Miłość z przeszkodami	wprowadzenie do lekcji 66. <i>Miłość z przeszkodami</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
136.	Andrzej Kmicic a Jacek Soplica	wprowadzenie do lekcji 67. <i>Andrzej Kmicic a Jacek Soplica</i> Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>					
137.	Dawność w języku <i>Potopu</i>	wprowadzenie do lekcji 68. <i>Dawność w języku „Potopu”</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>					
138.	Realizm i komizm w teatrze	wprowadzenie do lekcji 69. <i>Realizm i komizm w teatrze</i> <i>Rewizor</i> , reż. Jerzy Gruza	– zna pojęcie <i>realizm</i> – rozpoznaje elementy komiczne w tekście – rozpoznaje satyrę w tekście – ogląda uważnie spektakl teatru telewizji – pisze krótką recenzję	– zna założenia konwencji realistycznej – wyjaśnia, co go śmieszy w utworze – ustala, przeciw komu, czemu skierowana jest satyra – wyraża swoją opinię o grze aktorskiej w inscenizacji teatru telewizji – pisze ciekawą recenzję przedstawienia	– wyjaśnia, na czym polega realizm jako konwencja – omawia przykłady komizmu – omawia elementy przedstawione satyrycznie – omawia pierwsze wrażenia po obejrzeniu spektaklu – pisze wyczerpującą recenzję spektaklu teatru telewizji	– uzasadnia na przykładach, że utwór ma charakter realistyczny – podaje z tekstu przykłady rodzajów komizmu – wyjaśnia, co satyra wnosi do tekstu – ocenia przedstawienie inscenizacji teatru telewizji – pisze recenzję z zachowaniem wszystkich wymogów tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego uniwersalnego charakteru

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
139.	„Książki zbójce”	wprowadzenie do lekcji 70. <i>„Książki zbójce”</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>	– wie, że utwór Flauberta to powieść psychologiczna – zna pojęcie <i>bowaryzm</i> – łączy je z powieścią Flauberta	– wie, czym się wyróżnia powieść psychologiczna – wyjaśnia, co to jest bowaryzm – charakteryzuje panią Bovary – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – omawia założenia naturalizmu	– omawia założenia powieści psychologicznej – wymienia cechy bowaryzmu – omawia relacje pani Bovary ze światem – omawia wpływ elementów symbolicznych na fabułę powieści – ustala, czym różni się realizm od naturalizmu	– uzasadnia, że utwór Flauberta jest powieścią psychologiczną – wyjaśnia, na czym polega postawa bowaryzmu – odnosząc się do głównej bohaterki utworu, ocenia panią Bovary – omawia znaczenie elementów symbolicznych dla wymowy powieści – omawia elementy naturalizmu w powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór z punktu widzenia powieści psychologicznej
140.	Nowoczesny portret kobiety	wprowadzenie do lekcji 71. <i>Nowoczesny portret kobiety</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>	– przedstawia panią Bovary – wskazuje elementy symboliczne – zna naturalizm jako konwencję prezentowania świata				
141.	Dom, rodzina, miłość w <i>Pani Bovary</i>	wprowadzenie do lekcji 72. <i>Dom, rodzina,</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		<i>miłość w „Pani Bovary”</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>					
142.	Obraz prowincji w powieści Flauberta	wprowadzenie do lekcji 73. <i>Obraz prowincji w powieści Flauberta</i> Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>					
143.	Konwencja naturalistyczna	wprowadzenie do lekcji 74. <i>Konwencja naturalistyczna</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. ROMANTYZM – POZYTYWIZM							
		Gustaw Flaubert, <i>Pani Bovary</i>					